

veto ♀

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

week van 9 maart 2015 jaargang 41 nummer 17
veto.be [f/vetoleuven](#) [t/@veto_be](#) [App Store](#)

Ook *Veto* viert Internationale Vrouwendag. Elke rubriek werpt een blik op gender vanuit haar eigen perspectief.

Editoriaal

2

Genderactieplan doorgelicht

3

Machtigste Leuvense vrouwen

10

Gender bending. Onze fotograaf draaide de rollen in reclame om. Foto Meredith Geldof

INTERNE AUDIT LEGT PIJNPUNTEN KU LEUVEN BLOOT

“Faculteiten weten niet wat het rectoraat van hen verwacht”

Een interne audit van de KU Leuven legt enkele pijnpunten in de organisatiestructuur van de unief bloot. Het rectoraat nuanceert en wil een aanpassing van het beoordelingskader, al wil het wel de Permanente Onderwijscommissies (POC's) herwaarderen.

KORNEEL DE SCHAMP,
SIMON GRYPONPREZ EN
JASPER VAN LOY

De aloude visitaties, waarbij de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO) de verschillende richtingen controleerde, werden dit jaar vervangen door een instellingsreview, die de instelling in zijn geheel bekijkt. Omdat die review er pas aankomt in 2016, deed de KU Leuven dit academiejaar al een nulmeting, ofwel een interne audit, die naging waar de pijnpunten in de structuur liggen. Onze redactie kon de hand leggen op het rapport en maakte een analyse.

“De hoofdconclusie luidt dat de KU Leuven momenteel nog niet volledig voldoet aan de eisen van de instellingsreview,” concludeert het rapport dat werd opgesteld door Alexander Babeliowsky, een externe consultant, in samenwerking met de diensten van de KU Leuven. Ook de verschillende faculteiten kregen een rapport over hun benadering van kwaliteitszorg.

Toch ziet vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt niet meteen reden tot wanhoop. “Positieve punten zijn dat er een breed gedragen onderwijsvisie is, waar iedereen zich in herkent, en dat er duidelijk een echte

cultuur van kwaliteitszorg binnen de opleidingen heerst. Wij denken dat die combinatie een solide basis vormt om verder te werken naar de instellingsreview toe.” Pollefeyt duidt zelf twee pijnpunten aan. “Vooral op het vlak van het omzetten van de onderwijsvisie in echt beleid, en een systeem om dat op te volgen en te verbeteren moeten we nog beter doen.”

Faculteiten

De faculteit Industriële Wetenschappen heeft één van de slechtste scores. Ze bestaat dan ook nog maar ander-

eerst harmoniseren. Deze faculteit heeft de opdracht om in een paar jaar alles bestuurlijk operationeel te krijgen. Zelfs in de businesswereld zou dit een grote uitdaging zijn.”

Willems maakt zich niet meteen zorgen dat zijn faculteit geen uitgeschreven beleid kan voorleggen. “We onderschrijven de visie van de KU Leuven. De nulmeting heeft aangetoond dat we een sterke kwaliteitscultuur hebben, dus geef ons gewoon nog wat tijd om het allemaal op papier te zetten. Onze prioriteiten waren de voorbije twee

Luc Sels, decaan van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen, is tevreden. “Ik ben niet overdreven pessimistisch als ik deze scores zie. Het legt een aantal problemen bloot die we makkelijk kunnen oplossen, zoals toch iets meer aandacht geven aan geschreven beleid, maar ook een betere opvolging van op universitair en facultair niveau genomen beslissingen.”

Terugkoppeling

Een van de grootste problemen die wordt aangekaart is de terugkoppeling tussen het centraal bestuur en de faculteiten. Zo zou de vernieuwde onderwijsvisie slechts mondjesmaat doorsijpelen naar de lagere niveaus. “Het is enigszins zorgelijk dat de hernieuwde onderwijsvisie van de KU Leuven in vijf faculteiten meer dan een half jaar na vaststelling in het geheel nog niet intern is besproken,” luidt het rapport. Al nuanceert Letterendecaan Luk Draye: “De nieuwe onderwijsvisie is kersvers, het is dus logisch dat die nog niet helemaal doorgedrongen is.”

“Dit is een farce waarvoor we geen dure consultant nodig hadden”

ANDRIES VERSLYPPE
(VOORZITTER STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

half jaar. Decaan Kris Willems: “Wij zijn een faculteit die zeven verschillende campussen telt. Die moeten we

jaren eerder operationeel en er is sinds de nulmeting alweer heel wat gerealiseerd.”

Lees verder op pagina 5.

Opinie

Splinter

The F* word

"I don't need feminism, because I don't hate man." Op een luie zondagmiddag komt een mens surfend op het wereldwijde web wel eens dingen tegen. Ik zucht. Alweer een die niet weet hoe je een woordenboek gebruikt.

Dat is nochtans eenvoudig, meen ik. Feminisme is de overtuiging dat mannen en vrouwen gelijkwaardig zijn. Let vooral op dat laatste deel van de samenstelling. *Gelijkwaardig*. Dat houdt in dat, hoewel ik misschien een paar eierstokken heb, en u niet, wij niet anders zouden behandeld mogen worden op de arbeidsmarkt, in de openbare sfeer, of in ons onderwijs zo u wil. U merkt dat daar geen haat jegens deze of gene bevolkingsgroep mee gepaard gaat.

I do need feminism, en wel omdat de afwezigheid van een erect voortplantingsorgaan mij beïnvloedt in mijn leven. Niet alleen in mijn sociale relaties, maar ook in mijn professioneel bestaan.

"Haar haren draagt ze kort, dat brengt extra vaart in de ochtendroutine". Dat stond te lezen onder de foto bij het artikel over Sophie Vandebroek (CTO van Xerox) in *De Morgen* van 20 februari. Een krant die nochtans zelf beloofde 'meer zalm' te bieden.

U schrikt? Ik niet, al zouden we dat allemaal wel moeten doen. Bij "topmannen" wordt immers nooit gevraagd welke dagcrème ze kunnen aanraden, bij mannelijke politici wordt geen woord gerept over de designer die ze die middag in de kamer dragen. Vragen over hoe ze die moordende carrière combineren met het vaderschap hoeven ook niet beantwoord te worden. Deze vormen van verdoken seksisme zijn schadelijk voor de hele bevolking. En niet alleen voor die groep met eierstokken.

In onze samenleving is het immers als volgt: men is man/vrouw/freak (schrapp wat niet past). Daarmee gepaard gaan zorgvuldig geconstrueerde genderrollen. Dat is een aardigheidje dat wij (on)dankbaar hebben geërfd uit dinosaurustijden. Vrouwelijkheid is emotionaliteit, fragiel en mooi. Mannelijkheid is rationaliteit, sterk en slim. En oh wee wie daar durft aan te tornen. Zoals bijvoorbeeld Vandebroek. We zouden maar es een artikel durven schrijven over hoe die vrouw gewoon intelligent is, zonder haar uiterlijk te vermelden.

Wordt het niet stilaan tijd dat we typisch 'mannelijke' en 'vrouwelijke' kenmerken aan de kant schuiven? Die dichotomieën zijn immers al decennialang voorbijgestreefd. Maatschappelijke onderdrukking is het laatste dat wij nodig hebben in tijden van hardnekkig wij-zijdenken.

Wel, waarde lezer, vergis u niet: er bestaan heus vrouwen die verdienstelijk zijn op andere niveaus dan wat in de spiegel te zien is, net zoals er ook mannen bestaan die oprecht vaderschap verkiezen boven carrière. Maar het gaat ook verder dan dat. Dat binaire genderdenken treft ons allemaal. Ook niet-vrouwen zijn hier slachtoffer van.

Wordt het niet stilaan tijd om te erkennen dat dat voorbijgestreefd maatschappelijk beeld verdere gevolgen heeft dan wat er in je broek zit? De vermeende aanwezigheid van testosteron heeft in principe niets te maken met gender. Gender is een sociale conventie, een vorm van persoonlijke identiteit. Gender zijn de verwachtingen die de maatschappij van je heeft. En dat heeft invloed op de economie, sociale relaties, de taal die we gebruiken, hoe de media ons percipieert.

U heeft misschien twaalf centimeter tussen uw benen hangen, en ik niet. Maar dat mag geen maatschappelijke gevolgen hebben in de proporties zoals die de dag van vandaag bestaan. Gender is een constructie. Wat mij betreft is het hoog tijd voor een re-constructie.

Daarom pleit ik voor het volgende: *let's end gender*. Laat ons onszelf de vrijheid gunnen waar we zo naar verlangen. Laat ons samen met de verwachtingen de beperkingen doen verdwijnen. Laat ons alle schakeringen die afwijken van de conventionele sociale algebra erkennen.

YENTL COOREMAN

Een Splinter is de persoonlijke mening van de schrijver. Het is niet de mening van de redactie.

EDITORIAAL

Waarom wij deze krant maken

Tot 1948 leefde de helft van de Belgen in een dictatuur. Hun plaats was het washok, niet het stembok. Daarna duurde het nog tien jaar vooraleer getrouwde vrouwen handelsbekwaam werden. Te duur woord? Een legbatterij zonder rechten, meer waren ze niet.

Meer dan vijftig jaar later zijn zulke openlijk discriminerende wetten zeldzaam, zo niet verdwenen. De vergelijking met kalifaten en andere kolderstaten stemt ons tevreden. Wat tussen je benen bengelt, bepaalt hier niet langer je toegang tot het onderwijs. Vrouwen hoeven in deze uithoek van de wereld doorgaans niet te vrezen dat hun clitoris vogelvrij verklaard wordt.

Zelfgenoegzaam kloppen we onszelf op de borst. Gefeliciteerd: het laaghangend fruit is geplukt. Wat overblijft, is echter des te moeilijker om te plukken en smaakt daarom des te zuurder. Discriminatie gebeurt vandaag vaak verborgen of onbewust. Het gaat om "tradities", zoals feestpresessen de halfnaakte vrouwen op affiches verderop in deze krant omschrijven. Of het gaat om structurele en complexe ongelijkheid als een loonkloof. We begrijpen best dat die minder krantenkolommen dan burka's of groepsverkrachting vult, maar ook in dit land blijven vrouwen tweederangsburgers.

Daarom viere wij Internationale Vrouwendag. Niet met een roze grabbelton vol breicursussen en modetips, maar met een krant die vragen stelt en antwoorden suggereert.

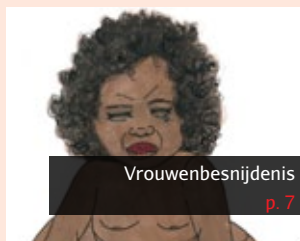
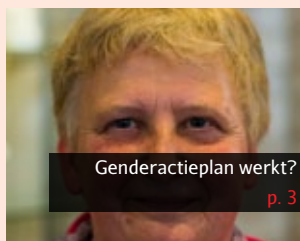
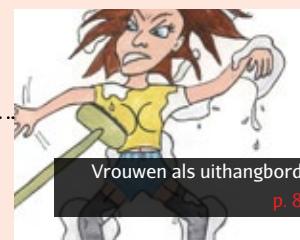
Daarbij kijken we in de eerste plaats naar onszelf. Want als een universiteit werkelijk "een lichtbaken in de samenleving" is, zoals onze rector maar al te graag stelt, dan mag Leuven gerust een stevigere lamp indraaien. Zo stellen we schaamtevol vast dat onze decanen een *old boys network* blijven, alle genderactieplannen ten spijt. Voor onze aula's staan niet meer, maar minder vrouwelijke professoren dan vroeger.

Vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet noemde rector Rik Torfs eerder in *Veto* "een groot feministisch denker". Misschien is het tijd dat hij een groot feministisch doener wordt.

Al is het voor studenten makkelijk vingerwijzen naar het rectoraat. Ook bij onze eigen studentenkoepel en grote kringen blijven mannen aan de macht. In Leuven roepen geen straatjochies, maar studenten meisjes na. Hoogopgeleid, maar laag bij de grond.

We dromen allemaal van een samenleving die gender vergeet. Waar je niet luttele seconden na je geboorte lukraak op een van beide hoopjes gegooid wordt. Waar die hoopjes even passé zijn als ras vandaag is. Daar zijn we nog lang niet. Maar ondertussen kunnen we hier, onder de beschermde koepel van deze studentenstad, wel de weg wijzen. Laat deze krant daarbij uw reisgids zijn.

De Vetoredactie

Vrouwenbesnijdenis
p. 7Vrouwen verdienen beter
p. 14Genderactieplan werkt?
p. 3Meisjes aan de macht
p. 8Katlijn Van der Stighelen
p. 15Meisjes en onderwijs
p. 6Vrouwen als uithangbord
p. 8Veelzijdig onder de loep
p. 7Leuvense topvrouwen
p. 10Street harassment
p. 13

GENDERACTIEPLAN DOORGELICHT

Nog veel werk voor de vicerector

Het grootse Genderactieplan van vicerector Malfliet moest er voor zorgen dat de helft van alle aangenomen personen vrouw waren. Eén jaar later is de balans pover: het aantal aangenomen vrouwen daalde tot 35 procent.

KORNEEL DE SCHAMP EN HANNE VAN ESPEN

Een jaar geleden stelde vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet het Genderactieplan voor, dat voor meer vrouwelijke profffen moest zorgen. Daarin staat dat de komende drie jaar de helft van het nieuwe academische personeel vrouw moet zijn. Zo zou men op termijn 30 procent vrouwelijke hoogleraren hebben. Ook in de samenstelling van bestuursorganen en beoordelingscommissies, die instaan voor het aannemen van nieuw academisch personeel, moet naar een derde vrouwen gestreefd worden.

Over het eerste jaar van het plan heeft Malfliet slecht nieuws te melden. "Het streefcijfer van 50 procent vrouwelijke aanstellingen is niet gehaald. Het daalde zelfs van 40 naar 35 procent, en als we de opleidingen die recent van hogeschool naar universiteit overgeheveld zijn meeltellen, komen we maar aan 29 procent. Dat is veel te weinig."

Volgens Malfliet ligt dat niet aan discriminatie in de beoordelingscommissies. "Er zijn effectief te weinig kandidaten. We moeten meer vrouwelijke studenten aantrekken in richtingen die minder voor de hand liggen. Hier kan vanaf de lagere school op ingezet worden. Leerkrachten spelen hierbij een belangrijke rol, door bijvoorbeeld toepassingen te kiezen die ook meisjes aanspreken. Zowel de overheid als de universiteit moeten hier hun taak opnemen."

Generatieverschil

Yolande Berbers, vicedecaan Onderwijs van de faculteit Ingenieurswetenschappen, ziet het anders: "Bij ons zijn er weinig vrouwelijke studenten maar wel veel vrouwelijke docenten." Ook bij de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) is er volgens genderspits Monique Snoeck geen tekort aan vrouwelijke kandidaten: "De laatste jaren is bij de nieuwe aanstellingen ongeveer 50 procent vrouw. Het kan dus wel degelijk. Soms worden jonge dames weggekaapt door andere universiteiten, maar het vinden van jonge vrouwen is zeker geen probleem."

Professor Reine Meylaerts wijt het huidige onevenwicht aan het generatieverschil: "Mannen nemen mannen aan, dat is een vicieuze cirkel. Ik denk dat er binnen één generatie, zeker met de nieuwe maatregelen, meer vrouwelijke profffen zullen zijn. Vroeger was het als vrouw minder gebruikelijk dat je de academische wereld inging."

"Er zijn grote verschillen tussen de faculteiten," merkt Malfliet op. "We stellen vast dat er wel veel vrouwelijke studenten Farmacie of Geneeskunde zijn maar dat zij moeilijker doorstromen dan bij bijvoorbeeld de faculteit Letteren. Misschien hangt het ergens af van een leiderschapscultuur." Professor Geert Carme-

liet van de faculteit Geneeskunde spreekt dit tegen: "Ik heb niet het gevoel dat ze me beschouwen als "maar een vrouw", maar ik durf dat niet te veralgemenen."

Genderspits

Naast het streefcijfer, stelde elke faculteit ook een genderspits aan die verantwoordelijk is voor het genderbeleid binnen de faculteit. "Enkel bij de bio-ingenieurs en bij architectuur is nog niemand gevonden," zegt Malfliet. "We organiseerden een eerste bijeenkomst voor de genderspitsen met een lezing over *gender bias*, het feit dat men vrouwen onbewust anders beoordeelt dan mannen. Zij beschikken ook over een website met onder andere een checklist van valkuilen waar men niet in mag trappen."

Genderspits Monique Snoeck: "Ik was

"Mannen nemen mannen aan, dat is een vicieuze cirkel"

REINE MEYLAERTS

zelfs al vergeten dat ik genderspits ben, voor mij is het een taak die vanzelfsprekend is. Ik zit ook in de benoemings- en bevorderingscommissie. Daar zijn wij een van de betere leerlingen van de klas, met een fifty-fifty verhouding." Bart Nuttin, de genderspits van de groep Biomedische Wetenschappen: "Binnen het Groepsbestuur zijn er een derde vrouwen. Iedereen heeft er echter een gelijkwaardige inbreng en gedraagt zich als bestuurder. We moeten in elk geval actief aan het probleem van vrouw-manverdeling blijven denken."

Malfliet wil ook focussen op een betere begeleiding van vrouwelijke kandidaten. "Het gaat hier grotendeels om jonge vrouwen die tegelijkertijd ook aan kinderen beginnen. In die zin is het heel

"Als vrouw aan de universiteit moet je je altijd net iets meer bewijzen"

ANNE DE PAEPE (RECTOR UGENT)

belangrijk dat zij voldoende ondersteund worden door *mentoring*." Vicedecaan Berbers gaat akkoord. "Ik heb altijd mijn vijf kinderen kunnen combineren met mijn job, al denk ik wel dat iets als een Genderactieplan vandaag meer nodig is dan toen ik jong was. Wij konden gewoon beginnen, nu zijn de eisen voor jonge onderzoekers veel hoger."

Volgens Snoeck wordt hier binnen de FEB al rekening mee gehouden: "Als er in een eis wordt geformuleerd om lang naar het buitenland te gaan, stel ik de vraag of dat wel echt nodig is. Met een gezin is dat immers niet evident, voor mannen noch vrouwen."

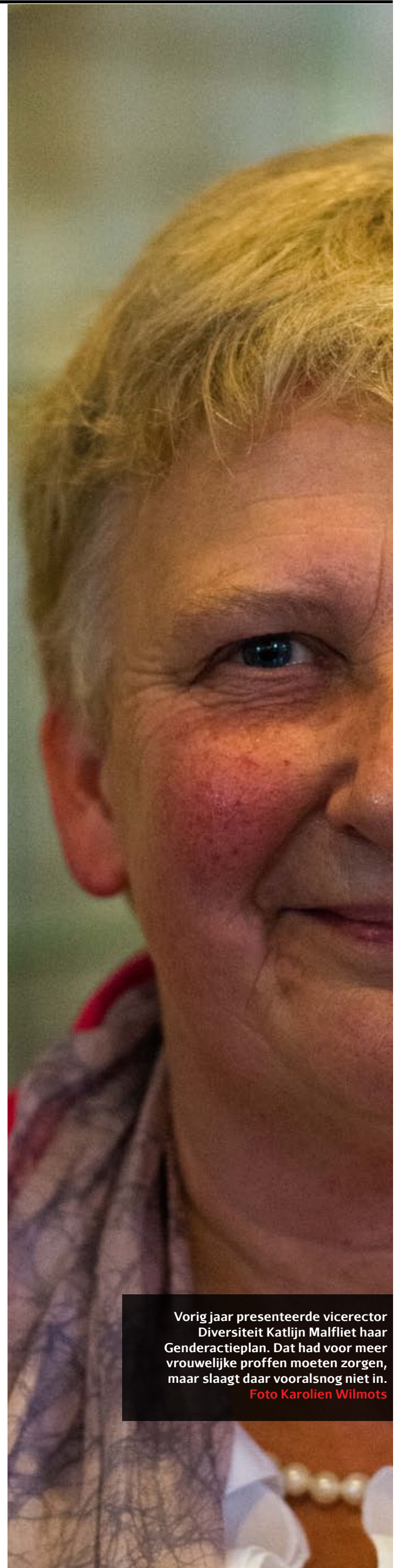
Malfliet blijft alvast strijdvaardig. "Ik zie volgend academiejaar als het eerste jaar waar we aan de slag kunnen met de genderspitsen en het streven naar minimum één derde leden van beide geslachten in de beoordelingscommissies. We vragen zeker niet het onmogelijke met het huidige plan."

Vrouwelijke decaan

"Momenteel is er geen enkele vrouwelijke decaan, dat is hemelvergend", bevestigt Malfliet. "Daardoor zitten we met een probleem bij de samenstelling van de raden en commissies, die gevormd worden op basis van de functies." De oorzaak is te vinden bij de *gender bias*: "Ik denk dat het feit dat decanen verkozen worden hier meespeelt. Men vraagt zich af of een vrouw dat wel kan, als decaan de faculteit leiden en ook naar buiten toe verdedigen en vertegenwoordigen. De bijgedachte is: dan hebben we misschien toch liever het klassieke leiderschapstype, dat bijna noodzakelijk mannelijk is." Vicedecaan Berbers nuanceert: "Er zijn inderdaad geen vrouwelijke decanen, maar dat is niet omdat er geen kandidaten zijn. Zelf heb ik zeer nipt verloren, dat komt niet door mijn gender. Daarnaast zijn bij ons ook drie van de zeven departementshoofden vrouw. Die job wordt vaak hoger ingeschat dan die van vicedecaan, omdat je een team van 300 mensen leidt."

Quota

Aan de Universiteit Gent zijn de cijfers iets rooskleuriger, al zijn er daar ook geen vrouwelijke decanen. "Bij de samenstelling van onze raad van bestuur zijn we gegaan voor een volledig genderevenwicht," legt rector Anne De Paepe uit. "Daarnaast moet er ook altijd een mannelijke en een vrouwelijke kandidaat zijn voor rector en vicerector tijdens de rectorverkiezingen. Dit komt door het bijzonder decreet uit 2012." De Paepe hoopt dat de quota een belangrijke hefboom worden. "Als vrouw aan de universiteit moet je je altijd net iets meer bewijzen tegen een zekere vooringenomenheid. Op deze manier kunnen we tonen dat een genderevenwicht de normale gang van zaken is, en zo een positief effect creëren."

Vorig jaar presenteerde vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet haar Genderactieplan. Dat had voor meer vrouwelijke profffen moeten zorgen, maar slaagt daar vooralsnog niet in. Foto Karolien Wilmots

Onderwijs

EEN DAGJE TUSSEN PROTESTERENDE STUDENTEN IN AMSTERDAM

Occupy Amsterdam

Het studentenprotest aan de Universiteit van Amsterdam (UvA) beroert de gemeedren in de hele lage landen. Samen met de Studentenraad KU Leuven gingen we op werkbezoek.

KORNEEL DE SCHAMP

De bezetting van het Maagdenhuis aan de UvA spreekt tot de verbeelding. Studenten strijden er voor democratisering en protesteren tegen de economische logica van het universiteitsbestuur.

Wanneer we aankomen aan het Maagdenhuis - zeg maar het

Spandoeken tegen het rendementsdenken en het graaikapitalisme, *house rules*, ongewassen bezetters en de ondertussen beroemde standpuntstemming via handopsteking kleuren de hal van het gebouw.

Hippies

Het mag er misschien een beetje uitzien als een hippiecommune,

van Bestuur immers de macht over de universiteit in handen. Geen academici, maar managers, die volgens de studenten te veel gericht zijn op winst. Zo worden een aantal kleinere opleidingen uit de Geesteswetenschappen mogelijk geschrapt.

Teun, een van de bezetters, spreekt duidelijke taal. "Dit gaat om problemen die lang hebben getetterd. Het wordt tijd dat de universiteit gedemocratiseerd wordt, want het economisch nut bepaalt alles." De mandatarissen van de Studentenraad KU Leuven staan er wat onwennig bij. Ook voor hen is een dergelijke bezetting een nieuw zicht. Voorzitter Andries Verslyppe: "Door het medebestuur zoals bij ons aan de KU Leuven maken acties zoals deze heel wat minder vanzelfsprekend." Bij een van de sessies standpuntbepalingen valt bij de Leuvense delegatie te horen "dat onze Algemene Vergadering toch wel representatiever is."

Docenten

Opvallend is het grote aantal docenten dat achter de bezetters staat. Meer dan 300 van hen staan achter een petitie van eisen die werd voorgesteld. De professoren klagen vooral het centralistisch bestuursmodel aan. Daarnaast eisen ze ook meer verkiezingen en macht voor studentenraden en onderne-

mingsraden. Een docent vertelt: "Ik werk hier al twintig jaar, en heb het langzaam zien veranderen in die tijd. Onderwijs wordt vanuit een ivoren toren georganiseerd door de bestuurders en gewoon opgelegd aan docenten en studenten."

Even later raken onze Belgische studentenvertegenwoordigers aan de praat met Tariq en Dennis van CSR, de Centrale Studentenraad van de UvA. Op het eerste zicht lijken er veel gelijkenissen te zijn. Zo zijn de vertegenwoordigers heel wat genuanceerder dan hun protesterende medestudenten een beetje verder in het Maagdenhuis. "We hebben wel degelijk medezeggenschap," klinkt het, "al blijft dat meestal beperkt tot een adviserende functie." Toch konden de studenten blijkbaar al een aantal zaken tegenhouden met hun instemmingsrecht, waarbij ze voor bepaalde beslissingen geraadpleegd moeten worden.

Voorlopig houdt de CSR dan ook wat afstand van de bezetters. "We waren absoluut niet akkoord met de bezetting van het Bungehuis hiervoor," vertelt Dennis. "Daar wordt immers aan onderzoek en onderwijs gedaan. Nu ze met toestemming in het rectoraat zitten, hebben we wel regelmatig contact."

Het grootste deel van het eisenpakket wordt gedeeld door

CSR, al vinden zij het nog te vroeg om hun overleg met de universiteit op te blazen. "Ondertussen heeft de universiteit al iets toegegeven en mag er een student in het College van Bestuur zetelen," klinkt het.

Missen

Verslyppe is alvast onder de indruk. "Het medezeggenschap in Nederland is absoluut niet het medebestuur dat wij hier hebben. Deze trip heeft ons toch de ogen geopend over de manier waarop het bij hen en bij ons georganiseerd is. Zij hebben gezien hoe het anders kan, maar wij zijn even goed geïnspireerd." Volgens Verslyppe leeft het maatschappelijke debat echt in Nederland. "Die beweging hier doet de hele discussie oplaaieren tot op nationaal niveau vanuit een brede basis die meer dan enkel studentenvertegenwoordigers bevat. Dat is wat wij hier missen, en het ontbreekt de studentenvertegenwoordigers hier misschien aan het lef daarvoor. Dat wil niet zeggen dat we akkoord zijn met de methode."

Mediageniek was het wel, maar of de Studentenraad KU Leuven er inspiratie uit heeft gehaald valt nog te bezien. Of Rik Torfs moet vrezen voor een bezetting van het Leuvense rectoraat lijkt twijfelachtig.

"Acties zoals deze heel wat minder vanzelfsprekend aan de KU Leuven"

ANDRIES VERSLYPPE
(VOORZITTER STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

rectoraat van de UvA - lijken we midden in Wall Street beland ten tijde van de Occupy-protesten.

de eisen van de bezetters zijn bittere ernst. In Nederland houdt een extern aangeduid College

Korneel De Schamp

Concurrentiestrijd maakt hogescholen strenger

Ook University College Leuven Limburg (UCLL) weigert voortaan slecht presterende eerstejaarsstudenten herinschrijving in dezelfde richting. Daarin staat de hogeschool alleen. "We willen ons kwaliteitsimago versterken," geeft voorzitter Toon Martens onomwonden toe.

SAM RIJNDERS

Niet alleen de KU Leuven is streng voor slecht presterende studenten. Ook aan de fusiehogeschool UCLL (voorheen Groep T, KHLeuven en KHLimburg) moeten eerstejaarsstudenten dertig procent CSE (*zie kader*) halen.

Daarmee volgt ze als enige hogeschool haar zusteruniversiteit. "Het is zeer duidelijk onze strategie om ons kwaliteitsimago te versterken," geeft directeur Toon Martens toe. "Die ambitie hebben wij nooit onder stoelen of banken gestoken." Andere instellingen volgen niet uit financiële overwegingen, denkt Martens. Minder studenten betekent immers minder geld van de overheid.

Martens' argumenten klinken bekend. "Net als aan de universiteit, haalt ook hier maar minder dan twee procent van de eerstejaars die geen 30% CSE halen, hun diploma." Ook hoopt hij dat studenten in de gevarenzone een tandje zullen bijsteken. "Het is al een kleine groep, hopelijk wordt ze nog kleiner." Wie toch faalt, kan tijdig heroriënteren, klinkt het.

"Het mag toch geen heksenjacht worden"

JOHAN VEECKMAN
(VOORZITTER VLHORA)

"Deze maatregel is niet voldoende," besluit Martens. "Daarom werken we nu hard om ons HBO5 uit te bouwen." Naar dat hoger beroeps-onderwijs kunnen geweigerde hogeschoolstudenten dan watervalgewijs afzakken. "We gaan onze studiebegeleiding ook nog meer op het eerste semester richten. Je kan niet zeggen dat wij studenten aan hun lot overlaten."

Begrip voor studenten

"Elke instelling is hier vrij in," reageert Johan Veeckman, voorzitter van de hogescholenkoepel VLHORA. Aan zijn eigen Arteveldehogeschool gaat de maatregel alvast niet in. "Wij zullen nooit herinschrijving na het eerste jaar weigeren. Wel gaan we bindende voorwaarden opleggen aan slecht presterende studenten." Dat kan extra studiebegeleiding of een beperking van de inschrijving tot het eerste semester zijn.

"Het probleem is dat die extra omkadering geld kost," weerlegt hij de stelling van Martens dat andere hogescholen uit financiële overwe-

gingen niet volgen. "Strikt economisch is het juist goedkoper om studenten te weigeren, maar we willen ze een faire kans geven."

"In ons beleid gaan we sowieso begrip voor persoonlijke omstandigheden hebben," benadrukt Veeckman stellig. "Het mag geen heksenjacht worden. Je mag dit niet blind toepassen. Denk maar aan studenten die een sterfgeval in de familie hebben of zelf hun studies moeten financieren."

WTF CSE?

Je cumulatieve studie-efficiëntie of CSE is het percentage studiepunten, dus niet vakken, dat je behaald hebt. Aan de KU Leuven ligt de grens voor eerstejaarsstudenten op dertig procent vanaf volgend academiejaar. Zo niet wordt herinschrijving in dezelfde richting geweigerd. (*Zie Veto 4108*)

Interne audit KU Leuven legt pijnpunten bloot

Vervolg voorpagina.

Daar stopt het echter niet bij. Het rectoraal beleid is onvoldoende duidelijk en wordt niet genoeg gecontroleerd. "Het is niet zeker wie de activiteiten moet uitvoeren of wat de planning is van zaken die in het beleidsplan staan." of "De status van instel-

"We zijn geen fetisjisten van het formalisme"

RIK TORFS (RECTOR KU LEUVEN)

lingsbreed beleid is onvoldoende duidelijk en de naleving wordt niet systematisch gevolgd. Vaak wordt er niet goed aangegeven wat er van de faculteiten wordt verwacht.

Kortom, "Het beleid in de faculteiten sluit inhoudelijk niet goed aan op het centrale beleid," concludeert het rapport.

Vicerector Pollefeyt kan zich deels vinden in de kritiek, maar stelt dat de beoordelaars te veel afgaan op papier en een

"De NVAO heeft er alle belang bij om zich aan te passen, al was het maar uit zelfbehoud"

RIK TORFS
(RECTOR KU LEUVEN)

centralistische visie hebben van de universiteit. "We gaan ons bestuursmodel in elk geval verder expliciteren, maar onze lezing is toch vooral dat elk van de verschillende niveaus impliciet wel weet wie wat moet doen. Maar moeten we dat allemaal op papier zetten, moeten we dat allemaal expliciteren? Het is toch vanzelf duidelijk als je een examenreglement stemt dat dat bindend is voor de faculteiten, terwijl een kader voor de begeleiding van masterproe-

"Wij willen juist voorkomen dat een bepaalde visie wordt opgedrongen"

ANN DEMEULEMEESTER
(NVAO)

ven inspirerend bedoeld is. Dat is een mechanistisch denken waarin men alles wil formaliseren."

Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven, is het daar niet helemaal mee eens. "Om te weten dat de aansluiting tussen centraal en decentraal niet ideaal is, hadden we de nulmeting niet nodig. We merken dat voortdurend. Aan de facultaire kant wordt absoluut niet goed gecommuniceerd."

Bart Kerremans, decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen, volgt de opmerkingen. "De meeste van de faculteiten weten eigenlijk niet altijd wat het precieze gezag is van enkele beleidskeuzes die worden gemaakt op het centrale niveau. Denk aan de recente discussie over de studiepunten (zie *Veto 4114*). Dat is iets wat we moeten uitklaren." Andere decanen nuanceren eerder. "Er zijn natuurlijk altijd communicatieverbeteringen mogelijk, maar u mag dit absoluut niet dramatiseren," vertelt Jan Goffin, decaan van de faculteit Geneeskunde.

(Geschreven) Beleid

Daarnaast blijkt ook het gebrek aan geschreven beleid een belangrijk pijnpunt in het rapport. De faculteit Letteren van decaan Luc Sels scoort hier als één van de weinigen zeer goed. "Dat is een heel bewuste politiek geweest van onze faculteit. Mijn ervaring is dat een goede opvolging en een goed geschreven beleid in veel gevallen een noodzakelijke voorwaarde zijn om een goed kwaliteitsmanagementsysteem te hebben."

Sels lijkt echter de enige te zijn die fan is van de nadruk op geschreven beleid. Willems: "Ik kan doen zoals Hollywood en een hele zaal vol scenarioschrijvers aan het werk zetten. Dat kun je met kwaliteitsystemen, je kan die laten schrijven, maar dan heb je helemaal geen bezieling. Deze faculteit is in staat geweest vanuit enorme verschillen toch die dynamiek te hebben, maar dat betekent niet dat we alles al op papier hebben."

Dat echoot ook Kerremans. "Men vraagt eigenlijk dat we rond een brede lijst van thema's documenten zouden maken. Is dat wel een zinvolle aanpak? Dat lijkt me zeer bureaucratisch." Dat zegt ook Yolande Berbers, vicedecaan Onderwijs van de faculteit Ingenieurswetenschappen: "Ze willen meer kijken naar het papier dan wat er echt gebeurt. Geschreven beleid is echter geen voldoende voorwaarde om te kunnen spreken van kwaliteitsmanagement."

NVAO

Dat beide kritiekpunten deels weggewuifd worden is niet uitzonderlijk. Volgens het rectoraat en het grootste deel van de decanen is de visie van de NVAO volgens dewelke de nulmeting gebeurde immers gebaseerd op een archaisch model dat zich spiegelt aan de Nederlandse universiteiten. Rector Rik Torfs: "Ik vond het een zeer interessante dubbele oefening. Enerzijds is het een kans om te kijken waar we zelf staan, en aan de andere kant is het ook de bedoeling van dit rapport om inzage te krijgen in de manier waarop de NVAO werkt. Dat is nogal veel, zo blijkt, via procedures, een formele aanpak en iets minder inhoudelijk." Torfs wil het kader van de NVAO dan ook aanpassen. "De NVAO heeft er alle belang bij om zich aan te passen, al was het maar uit zelfbehoud. Niemand staat nog achter hun centralistisch Nederlands bestuursmodel. We zijn geen fetisjisten van het formalisme."

De kritiek van de rector lijkt alvast breed gedragen. Draye: "Wat me zorgen baart, is hoe die NVAO-commissie het onmeetbare zal proberen te meten." Al nuanceert decaan Willems. "Een audit is altijd een momentopname. Dekte die alles? Nee, natuurlijk hebben auditoren maar een beperkte blik. Maar op zichzelf is het niet nodig dat kader te veranderen. Dan is mijn vraag: wat wil je dan veranderen? Het is een kwestie van voortschrijdend inzicht."

Ann Demeulemeester van de NVAO pareert de kritiek. "Het is absoluut niet zo dat wij vertrekken van een centralistisch model. Het kader stelt zich neutraal op volgens het bestuursmodel dat de instelling kiest. Wij willen juist voorkomen dat een bepaalde visie zou opgedrongen worden." Demeulemeester verzet zich ook tegen het wegwui-

ven van de kritiek. "Beschreven beleid is een moeilijke kwestie, maar je moet je natuurlijk kunnen verantwoorden naar de samenleving toe. Je moet kunnen aantonen wat je doet met middelen van de gemeenschap, al heeft het natuurlijk geen zin alleen maar mooie teksten op papier te zetten."

Volgens Demeulemeester is er bijna een akkoord over een vernieuwd kader. "Wij hebben op basis van de voorstellen van VLUHR (*Vlaamse Universiteiten en Hogescholenraad, red.*) een aantal verbeteringen aangebracht. Ik heb begrepen dat die tekst volgende week goedgekeurd zou worden."

Leren

Voor de decanen en het universiteitbestuur is de conclusie positief. Rechtendecaan Bernard Tilleman: "Het is goed om jezelf continu in vraag te stellen. Als je je perfect waant, ben je slecht bezig," zegt hij. Tilleman hecht daarnaast belang aan het werk op het terrein. "Als je alleen naar het rapport kijkt zonder de dagelijkse gang van zaken te negeren, ben je niet goed bezig."

Vicerector Didier Pollefeyt ziet vooral de functie van de nulmeting op de lange termijn. "Ik pak liever de problemen nu aan dan later," zegt hij. "Zo kunnen we anticiperen en het debat aangaan." Die mening deelt rector Torfs. "Door Babeliowsky weten we wat we zelf moeten veranderen en wat er moet veranderen aan het systeem."

Kritiek

Andries Verslyppe is kritischer. "Het is vrij moeilijk om er conclusies uit te trekken," vindt hij. "We hebben vragen bij de manier waarop het verlopen is. Dat is heel onduidelijk."

"Sommige studenten werden voorbereid door hun faculteit, terwijl dat expliciet niet de bedoeling was", vervolgt Verslyppe. "De ene keer ondervroegen de onderzoekers studentenvertegenwoordigers, een andere keer gewone studenten."

Ook aan de vragen zelf schort er wat volgens Verslyppe. "Veel vragen waren niet meer dan een lijst afvinken. Van sommige vragen konden de studenten ook niets weten," zegt hij. "Iets als het beleidsplan vergelijken met het vorige is al moeilijk voor een studentenvertegenwoordiger, laat staan voor een gewone student."

Verslyppe vindt de nulmeting dan ook niet de moeite waard. "Ik ben er van overtuigd dat dit een farce was, die perfect door diensten van de KU Leuven had kunnen worden uitgevoerd en niet door een dure consultant," haalt hij uit. "Als de instellingsreview moet verlopen zoals deze nulmeting,

"Studenten werden voorbereid door hun faculteit, terwijl dat expliciet niet de bedoeling was"

ANDRIES VERSLYPPE
(VOORZITTER STURA)

hebben de studenten grote problemen."

POC

Als gevolg van het onderzoek willen Pollefeyt en Torfs de POC's (*Permanente OnderwijsCommissie, raad die het onderwijs in een opleiding bespreekt, red.*) heropwaar-

Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt (onder) en rector Rik Torfs (boven) blijven achter de nulmeting staan, ondanks de hoge kost.

Foto's Thomas Thielemans (onder) en Karolien Wilmots (boven)

deren. "De POC mag niet alleen bezig zijn met technische zaken. Het moet terug over de inhoud kunnen gaan," zegt Pollefeyt.

Dat zegt ook Torfs. "Op sommige plekken was er desinteresse ontstaan voor de POC. We moeten het formalisme laten varen en kiezen voor een werkelijke inhoudelijke kwaliteitsbewaking."

Met hun nieuwe plan willen de twee niet ingrijpen in de lokale kwaliteitscultuur van de faculteiten afzonderlijk. "We zullen elke vicedecaan vragen om een structuur uit te schrijven voor hun POC's," zegt Pollefeyt. "Het papierwerk wordt tot een minimum beperkt," vult Torfs aan.

"We hopen dat de studenten in de nieuwe POC's kwalitatief hun stem laten horen," zegt Pollefeyt. "We gaan middelen vrijmaken om dat proces van input beter te structureren." Torfs onderstreept het belang van dialoog. "We moeten de kunst verstaan om kritisch in gesprek te gaan met elkaar zonder dat het bedreigend wordt."

Die plannen vallen bij Andries Verslyppe in goede aarde. "De kwaliteitszorg wordt zo terug aan de opleiding gegeven," zegt hij. "Het is een goede zaak voor de facultaire studentenvertegenwoordigers. Hopelijk zorgt het model ervoor dat de minimale invloed die studenten soms via de visitaties hadden, eindelijk wat wordt uitgebreid."

Internationaal

GENITALE VERMINKING VOOR HET LEVEN GETEKEND

“Er bestaan geen medische redenen voor vrouwenbesnijdenis”

Man of vrouw: onze geslachtsdelen zijn onze gevoeligste lichaamsdelen. Niet veel mensen zouden er spontaan het mes in zetten. Toch worden wereldwijd miljoenen kinderen geconfronteerd met genitale verminkingen.

NIKO WUYTS

Volgens cijfers van het GAMS (Groupe pour l'Abolition des Mutilations Sexuelles) kampen wereldwijd 100 tot 130 miljoen vrouwen met de gevolgen van genitale verminkingen. Jaarlijks lopen nog eens 3 miljoen meisjes het risico om zelf slachtoffer te worden. “Een onaanvaardbaar risico,” stellen Koen Lemmens,

100 tot 130 miljoen vrouwen zijn slachtoffer

mensenrechtenspecialist aan de KU Leuven, en Els Leye van het ICRH (International Center for Reproductive Health) aan de UGent.

Aidspreventie

De gevolgen van vrouwelijke genitale verminking (VGV) voor vrouwen zijn enorm. Vrouwen die te maken hebben gehad met genitale verminkingen kampen met pijn voor de rest van hun leven. Dit is heel anders bij man-

nenbesnijdenis. Hoewel zo'n 30% van de mannen met besnijdenis te maken krijgt, wordt het wegsnijden van een deel van de voorhuid slechts gezien als een kleine ingreep zonder blijvende gevolgen.

Genitale verminking, onafhankelijk van de vorm, gebeurt voornamelijk om te beantwoorden aan een sociale norm binnen de gemeenschappen die aan besnijdenis doen. Waar er voor mannenbesnijdenis echter religieuze redenen meespelen in het joodse of het islamitische geloof, is dat niet het geval bij vrouwenbesnijdenis.

“Om medische redenen bestaat er geen enkele reden om het onherroepelijk wegnemen van een gezond orgaan bij een vrouw te verantwoorden,” vertelt Leye, “terwijl de Wereldgezondheidsorganisatie momenteel besnijdenis bij mannen aanvaardt als een vorm van aidspreventie.” Over de medische voordelen van besnijdenis bij mannen bestaat echter geen eensgezindheid in de medische wereld en elke chirurgische ingreep houdt een zeker risico in.

Cultureel aanvaard

Mensenrechtenspecialist Koen Lemmens vindt besnijdenis echter moeilijk te verantwoorden: “De objectieve gruwelijkheid van vrouwenbesnijdenis maakt het veel gemakkelijker om te reage-

DIY-besnijdenis: volg de stippellijnen met een bot scheermesje.*

*Pret gegarandeerd, voor jou, niet voor haar. Haha, nooit meer voor haar.

Karolien Favoreel

ren tegen vrouwenbesnijdenis dan wanneer mannen hiermee te maken krijgen. Bij mannen-

“De objectieve gruwelijkheid van vrouwenbesnijdenis maakt het makkelijker om te reageren”

KOEN LEMMENS
(MENSENRECHTENSPECIALIST)

besnijdenis gaat het om een oud gebruik, dat ook in het westen cultureel aanvaard is en een geringe lichamelijke impact heeft.

Bovendien hebben rechters en wetgevers vaak schrik om in te grijpen in bestaande tradities.”

Lemmens verwijst hier naar een rechtszaak in Duitsland waar een rechter oordeelde dat ook mannenbesnijdenis een inbreuk is op de rechten van het kind. Deze uitspraak bracht een storm van protest teweeg bij de joodse gemeenschap, die de traditie als fundamenteel religieus beschouwt.

Wij-zij-denken

Om besnijdenissen als cultureel fenomeen te kunnen bannen, moet er volgens Lemmens een onderscheid worden gemaakt tussen campagne voeren wereldwijd, en wat wij als westerse samenleving aanvaardbaar vinden in onze maatschappij. “In België kan de wetgever optreden, terwijl wij op internationaal vlak slechts onze invloed kunnen laten spelen.”

Leye wil af van het wij-zij-denken. “De Universele verklaring van de Rechten van de Mens is misschien westers getint, het blijft onze enige houvast op vlak van mensenrechten. Wereldwijd

Vrouwelijke genitale verminking

De definitie van vrouwelijke genitale verminking (VGV) omvat alle ingrepen in de vrouwelijke geslachtsdelen niet om medische, maar om zuiver culturele of esthetische redenen. VGV wordt ingedeeld volgens vier types naar gelang de zwaarte van de ingreep op de vrouwelijke genitaliën.

Type 1, clitoridectomie, is de minst ingrijpende vorm van VGV. Hierbij wordt de voorhuid rond en een deel van de clitoris weggesneden. Meer ingrijpend is excisie, ofwel type 2. Hierbij wordt de clitoris weggesneden evenals een deel van de kleine schaamlippen. Infibulatie of faraonische besnijdenis, type 3, is het meest ingrijpend. Na het wegnemen van de clitoris en de kleine schaamlippen, worden de grote schaamlippen dichtgenaaid met slechts een kleine opening voor het afvloeien van urine en menstratiebloed. Type 4, tot slot, bestaat uit het aanbrengen van prikken en piercings.

Ongeveer 10% van de slachtoffers krijgt te maken met type 3, de meest ingrijpende vorm van VGV.

kunnen we campagne voeren, en gemeenschappen waar VGV gangbaar is duidelijk maken dat dat niet aanvaard wordt en zelfs strafbaar is. Maar dat blijft de enige manier om VGV te bestrijden. Als we de cijfers van de VN mogen geloven, boekt ook deze methode voorzichtig resultaat.”

Meisjes en onderwijs Schoolbanken kunnen genderkloof

Onderwijs is een basisrecht dat beschikbaar zou moeten zijn voor iedereen, ongeacht gender. De ontoegankelijkheid daarvan is voor veel meisjes echter nog steeds een bikkelharde realiteit.

NILS DEKEERSMAEKER EN
INE DEPREZ

De problematiek van genderdiscriminatie in het onderwijs is al langer gekend, maar werd recentelijk door activisten als Malala Yousafzai een heet hangijzer. Zij won dit jaar de Nobelprijs voor de vrede, door haar strijd voor gelijke kansen in het onderwijs.

Het belang van die strijd is duidelijk: elk geschoold meisje heeft tot zes keer minder kans uitgethuwelijk te worden. Verder bezorgt elk jaar extra scholing haar een stijging in loon van 15 tot 25 procent, en wordt

de kans op kindersterfte gereduceerd met 5 à 10 procent, aldus cijfers van ontwikkelingsorganisatie Plan.

Gendergelijkheid, onder andere in het onderwijs, is onderdeel van de Millenniumdoelstellingen van de Verenigde Naties, die tegen 2015 gehaald moeten worden. Het evaluatierapport van 2014 oogt alvast rooskleurig, maar moet met een korrel zout genomen worden, aldus Maartje Houbrechts, coördinator van Educaid.be, het platform van Belgische ontwikkelingsactoren die onderwijsprojecten hebben in het Zuiden.

Dat rapport stelt dat de genderkloof in het lager onderwijs zo goed als gedicht is in de meeste landen. “Er is inderdaad vooruitgang geboekt, maar je mag je niet laten misleiden

“Zelfs in meisjesscholen geven mannelijke leerkrachten wiskunde en wetenschappen”

HENRY KIWANUKA
(OEGANDEES DOCTORAATSSTUDENT)

door de mooie algemene statistieken,” weet Houbrechts. De algemene cijfers vertellen niet het hele verhaal volgens haar. Zo zouden er enorme geografische verschillen zijn. De deelname van meisjes aan het onderwijs in Sub-Sahara Afrika en Zuid-Azië bijvoorbeeld blijft te laag.

Ook leggen de Millenniumdoelstellingen te sterk de focus op lager onderwijs en mag men zich volgens Houbrechts niet blindstaren op de officiële schoolinschrijvingen. Kwaliteit van het onderwijs is minstens even belangrijk.

Een van de oplossingen om de genderkloof te dichten was de *Universal Primary Education* van de Oegandese overheid. Dit project, dat in 1997 opgestart werd, houdt in dat alle jongens en meisjes de kans krijgen naar

Internationaal

ISRAELI APARTHEID WEEK KAART BEHANDELING PALESTIJNEN AAN

Rel in Brussel, rust in Leuven

Tijdens de wereldwijd georganiseerde Israeli Apartheid Week wordt aandacht besteed aan de onrechtvaardige behandeling van Palestijnen door Israël. Aan de KU Leuven verliep het evenement vorige week eerder geruisloos, maar aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB) veroorzaakte het een rel.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Tijdens de *Israeli Apartheid Week* werden aan tal van universiteiten lezingen en andere activiteiten georganiseerd om aandacht te vragen voor de situatie van de Palestijnen in het Israëlisch-Palestijns conflict. In Leuven zetten de radicaal-linkse studenten van COMAC de bijeenkomst op touw.

Doorheen de week gaven verschillende sprekers een voordracht over het lot van de Palestijnen in Israël. Het hoogtepunt was de vertoning van een documentaire over het leven in Oost-Jeruzalem, een heikel twistpunt tussen Israël's en Palestijnen. Daarna kwam Ahmed Bafana aan het woord. Als Palestijns vluchteling getuigde hij over zijn dagelijkse leven in Gaza,

“In Israël heeft de Joodse bevolking de facto meer voordelen”

LUDO ABICHT (FILOSOOF)

voor hij naar België vluchtte.

Apartheid is een beladen term. Toch stelt Line Dewitte van COMAC dat we ook in het geval van Israël over een vorm van apartheid kunnen spreken. “De term apartheid wordt vaak beperkt tot Zuid-Afrika, omdat we het vooral daarvan kennen. Maar ook in het geval van Israël gaat het over het anders behandelen van een bevolkingsgroep. De Palestijnen in Israël hebben minder rechten dan de Israël's.”

Ook Ludo Abicht, filosoof en specialist ter zake, vindt dat er sprake kan zijn van apartheid. “In Israël zijn joden en niet-joden volgens

de wet gelijk, maar de facto heeft de Joodse bevolking meer voordelen.” Ook de nederzettigenpolitiek kan volgens hem als een vorm van apartheid worden beschouwd.

Commotie

Aan de KU Leuven is de *Israeli Apartheid Week* eerder onder de radar gebleven. Aan de VUB, waar het evenement gelijktijdig plaatsvond, was er echter heel wat commotie. Op vraag van de Israëlische ambassade wijzigde rector Paul De Knop daarom het programma aan de Brusselse instelling. Tijdens de lezingen moesten ook Israëlisch stemmen gehoord worden, en bepaalde sprekers werden zelfs geweigerd.

Leuvense rector Rik Torfs ontving geen soortgelijke vragen vanuit Israëlische hoek. De universiteit zou volgens hem ook nooit ingaan op zulke vragen. “Het spreekt voor zich dat wij geen stelling innemen in conflicten, maar natuurlijk ook geen inmenging accepteren van wie dan ook. Wanneer iemand de toestemming krijgt om iets te organiseren, moet de uiteindelijke inhoud van het optreden niet aan één of andere vorm van screening of censuur onderworpen worden,” stelt hij.

Line Dewitte vermoedt dat de universiteit bang was voor nog meer slechte publiciteit, aangezien de KU Leuven eerder al onder vuur lag over haar samenwerking met de Israëlische wapenindustrie (zie ook *Veto 3912* en *Veto 4114*).

Eenzijdig

Over de vraag of het evenement niet té eenzijdig is, zoals de Israël's in het geval van de VUB beargumenteerden, is Dewitte formeel. “Het gaat niet over een gelijk recht van spreken. Israël heeft in het algemeen een veel grotere mogelijkheid tot spreken, terwijl zij gewoon misdaden begaan. Zij bezetten Palestijns gebied, op plekken waar dat door de Verenigde Naties reeds werd veroordeeld.”

Ahmed Bafana ontvluchtte Palestina en sprak op de Israeli Apartheid Week over zijn ervaringen.
Foto Caroline Van Rhee

Abicht vindt dat er plaats moet zijn voor nuance in het debat. “Je moet natuurlijk wel rekening houden met de gevoeligheden van het Joodse volk, gezien hun specifieke geschiedenis.” Toch vindt hij dat kritische stemmen al te snel als anti-semitisch worden weg gezet. “Volgens de Israëlische overheid staat elke vorm

van kritiek gelijk met antisemitisme, terwijl heel veel critici absoluut niet anti-Joods zijn.”

Hij is echter niet te vinden voor wat hij het moraliserende vingertje van COMAC noemt. “Zij zijn niet de grote autoriteit in dit debat. Binnen Israël zijn er veel relevantere stemmen te horen over dit conflict,” stelt hij.

dichten

school te gaan. Sindsdien is het aantal schoolgaande kinderen significant gestegen en is de kloof tussen het aantal meisjes en jongens in het lager onderwijs zo goed als gedicht.

Stereotypes

Dit project veroorzaakte spijtig genoeg een nieuwe problematiek, zegt Henry Kiwanuka, een doctoraatsstudent aan het Centrum voor Onderwijseffectiviteit en -evaluatie van de KU Leuven. Tijdens zijn onderzoek naar de genderkloof in het onderwijs in Oeganda ontdekte hij de schaduwzijde van de maatregel: “De scholen konden de plotse toestroom van leerlingen niet aan,” vertelt Kiwanuka. Klaslokalen die uitgerust waren voor 40 leerlingen moesten plots plaats bieden aan meer dan 100 leerlingen.

Op die manier heeft het onderwijs sterk aan kwaliteit moeten inboeten. Leerkrachten raken overwerkt en het is onhaalbaar om

“Mensen zijn aandachtiger geworden voor het probleem door rolmodellen zoals Yousafzai”

HENRY KIWANUKA (OEGANDEES DOCTORAATSSTUDENT)

leerlingen huiswerk te geven, dagelijks te verbeteren en persoonlijke feedback te geven.

“Ook genderstereotypes zitten sterk ingebakken in de maatschappij van ontwikkelingslanden,” gaat Houbrechts verder. “Het onderwijs zet die genderstereotypes en -rollen voort.” Zo denkt men bijvoorbeeld nog steeds dat vrouwen slechter zijn in de typische STEM-richtingen (*Science, Technology, Engineering and Mathematics, red.*), waardoor minder vrouwen zich hierin gaan specialiseren. Studies tonen echter aan dat aanleg hiervoor persoonsgebonden is, en niet gendergebonden.

Ook Kiwanuka merkt deze genderstereotypering op in Oeganda. “Meisjes zijn ervan overtuigd dat wetenschappelijke en wiskundige richtingen voorbehouden

zijn voor jongens. Dit komt onder meer omdat ze geen rolmodellen hebben. Zelfs in meisjesscholen geven mannelijke leerkrachten wiskunde en wetenschappen.”

“Mensen zijn aandachtiger geworden voor het probleem. Dat komt mede door personen als Yousafzai,” zegt Houbrechts. “Haar als rolmodel hebben is zeer belangrijk. Meisjes uit ontwikkelingslanden kunnen opkijken naar haar en wat ze verwezenlijkt heeft. Haar inzet geeft een heel sterk signaal.”

Over de toekomst zijn zowel Houbrechts als Kiwanuka positief. Er is reeds een duidelijke vooruitgang geboekt om de genderkloof te dichten. “Ik zie daar enkel nog verbetering in komen,” sluit Kiwanuka af.

Kringen

Alle jongens aan de macht

Momenteel zijn 11 van de 35 Leuvense presessen vrouw. Ten opzichte van vroeger is er op vlak van gendergelijkheid vooruitgang, maar zeggen die cijfers wel genoeg?

NILS DEKEERSMAEKER

Genderrollen zijn moeilijk weg te werken uit onze samenleving, en dat blijkt ook zo te zijn binnen de Leuvense studentenkringen. Het cijfermateriaal liegt niet, voor elke vrouwelijke preses in Leuven zijn er meer dan twee mannelijke collega's. En nog schrijnender: waar de vrouwelijke presessen al minder zijn in aantal, vertegenwoordigen ze ook een pak minder studenten. Zo representeren mannelijke presessen gemiddeld duizend meer studenten dan hun vrouwelijke evenbeeld.

“Weg met het glazen plafond!”

VICTOR MAZEREEL
(PRESES MEDICA)

Kelly Voet, kringcoördinator van Politika en daardoor verantwoordelijk voor 3320 studenten, is één van de uitzonderingen op de regel. “We zijn een product van onze samenleving. Mannen worden nog steeds aanzien als meer leidinggevend,” geeft Voet aan als reden voor deze genderdispariteit.

Ook binnen de kring werken deze genderrollen door. Functies als IT en Website worden meestal uitgevoerd door een man. De praktischere zaken als feestjes of communicatie worden veeleer vervuld door een vrouw, stelt Voet. Bij samenstelling van de kring zou geen rekening worden gehouden met gender, argumenteert ze, maar het vakje waar men van jongs af aan in toebedeeld werd heeft toch duidelijk nog zijn invloed.

“Mannen worden steeds aanzien als meer leidinggevend”

KELLY VOET
(KRICO POLITIKA)

De invoering van genderquota vindt Manu De Block, preses van VTK, geen goede oplossing. “Er wordt al genoeg in regels vastgelegd, genderevenwicht zou vanzelfsprekend moeten zijn.” Er zou sowieso op gelet worden dat een aantal vrouwen aanwezig zijn in de studentenfractie, maar hij wijst ook op de scheeftekening van de hoeveelheid mannen en vrouwen binnen zijn richting. Het feit dat er nog maar twee vrouwelijke presessen geweest zijn in het 95-jarig bestaan van VTK bevestigt echter dat dat niet zo vanzelfsprekend is voor iedereen.

Het feministische gedachtegoed is absoluut aanwezig, maar onrechtstreeks is de patriarchale dominantie nog steeds doorgesijpeld tot binnen de kringen. De overgang naar gelijkheid gebeurt traag, maar de toekomst oogt rooskleurig. “Weg met het glazen plafond!”, aldus Victor Mazereel, preses van Medica.

VROUWEN ALS UITHANGBORD

“Meisjes vinden onze affiches soms vulgair”

Karolien Favoreel

Een affiche met een halfnaakte vrouw. Goedkopere prijzen voor meisjes. Traditie voor de ene, seksisme voor de andere. Dat vrouwen cruciaal zijn in de marketing van heel wat studentenkringen, daar kan niemand om heen.

PJOTR HUBIN,
SAM RIJNDERS EN
JASPER VAN LOY

Een euro inkom voor meisjes, glowsticks die je relatiesstatus duiden en pikante acts. Het zijn de ingrediënten die de Nacht van de Jacht van Diana, de studenten gezondheidszorg en technologie, tot een jaarlijks succes maken.

“Goedkopere inkom betekent meer meisjes, en meer meisjes betekent meer jongens,” geeft feestverantwoordelijke Marie-line Boghaert toe. “We trekken ze al vanaf achttien jaar aan. Eerstejaars willen immers niet te veel geld uitgeven.”

Dronken, jonge meisjes als lokaas. Toch behandelt Diana haar studentes niet als lustobjecten, vindt Boghaert. “Ik heb er zelf nog nooit zo over nagedacht, maar het is vooral een traditie. Mochten meisjes zich misbruikt voelen, dan zou ons feestje niet zo populair bij hen zijn.”

Hetzelfde geldt voor de pikante acts. Traditie, stelt ze. “Vroeger was het nog erger, hoor. Toen was het een stripteaseact, nu zijn het burleske gogo-dansersessen. Met een stripact trek je immers

vooral jongens, en achteraf krijg je heel wat commentaar omdat ze allemaal bloot willen zien, maar dat komt er niet.” Op de Nacht van de Jacht lopen er trouwens ook jongens in ontbloot bovenlijf rond, zegt Boghaert.

Eyecatcher

Diana is heus niet de enige kring die weet dat vrouwen verkopen. Zo staat Farmaceutica ervoor bekend om haar fuifaffiches steevast met halfnaakte dames te sieren. Eyecatchers, weet feestpreses Charlotte Schreurs, al leveren ze ook kritiek op. “Tachtig procent van onze richting zijn meisjes. Die vinden onze affiches storend en soms zelfs vulgair,” zegt Schreurs, die het graag ook anders zou zien.

Toch is ook dit een traditie. “Vorig jaar tijdens de kiesweek wilden we de affiches anders aanpakken. Onze preses heeft dat geweigerd. Volgens hem zorgen de vrouwen ervoor dat onze affiches opvallen in Gasthuisberg, zodat iedereen weet dat er een farmafeestje aankomt. Ook het genderevenwicht op onze

TD's blijft zo volgens hem behouden.”

Belediging

Traditie of niet, volgens Livia Ferbinteanu van de studentenbeweging KU Leuven Feminist Society getuigen dergelijke praktijken van seksisme. “Bij een modeshow of lingerie merken hebben affiches met halfnaakte vrouwen een functie, maar in het geval van feestjes slaat het nergens op,” zegt ze. “Er is geen enkele band tussen het model en datgene waar ze reclame voor maakt. Voor vrouwen die naar dat feestje gaan, is het een belediging.”

Classy porno

Uitzonderlijk zijn de promoties van de studentenkringen alvast niet. Ook bedrijven gebruiken vrouwen om hun producten aan de man te brengen, zegt Tim Smits, coördinator van het Centrum voor Mediastudies aan de KU Leuven. “Een bekend voorbeeld is Suit Supply. Het merk brengt maatpakken aan de man, maar hun reclamebeelden lijken uit stijlvolle, classy pornofilms te komen. De link tussen de beelden en het product is dus bijna onbestaande.”

Hoe groter het merk, en dus ook de markt ervan, hoe minder

“Als halfblote mannen die feestjes aankondigen, dan voelen we ons oncomfortabel”

LIVIA FERBINTEANU,
(KU LEUVEN FEMINIST SOCIETY)

Mannen daarentegen duiken zelden op zulke affiches op, stelt ze. “Mochten al die feestjes aangekondigd worden met een halfblote man, zouden we ons daar oncomfortabel bij voelen,” meent Ferbinteanu. “Halfnaakte vrouwen worden al zo vaak als reclamebord gebruikt dat we het gewoon zijn geworden.”

vaak men een seksueel getinte campagne zal zien, stelt hij. “Het heeft allemaal te maken met irritatie,” zegt Smits. Bij kleinere initiatieven, zoals fuiven, werkt het volgens hem anders. “De organisaties zijn net op zoek naar die één procent studenten die het wel normaal vindt. Dat 99 procent van de bevolking er zich aan stoort, zal hen worst wezen.”

OCEANWEEK BIOS

Finding Nemo voor milieuactivisten

Van 9 tot 13 maart organiseert studentenkring Bios een reeks activiteiten voor hun "Oceanweek". De ideale gelegenheid om met zijn allen op zoek te gaan naar oplossingen voor plasticvervuiling en overbevissing.

THOMAS HENDRIKX EN
CHRISTOPHE WEETS

De studenten van de faculteit Biologie organiseren een week lang activiteiten in samenwerking met Sea First Foundation (SFF), een Nederlandse ngo die workshops organiseert over ecologie en de oceanen. Er zal voor ieder wat wils zijn. Bios wil met al deze activiteiten de aandacht vestigen op de oceanen, en de erbarmelijke staat waarin zij verkeren. "Oorspronkelijk was het doel Alma ervan te overtuigen geen tonijn meer op het menu te zetten," vertelt Biospreses Jens van Steerteghem. "Maar gezien alles veel vlotter verliep dan verwacht en het studentenrestaurant vrij snel instemde, besloten we dan maar in het spoor van gelijkaardige initia-

tieven in Antwerpen en Gent een themaweek te organiseren".

Om dit project te realiseren, kon Bios rekenen op de financiële steun van de Commissie Cultuur van de KU Leuven. Ook de studentenkoepel LOKO en de alumnivereniging PDL (Vereniging van Afgestudeerden in Plantkunde en Dierkunde van de Universiteit te Leuven) droegen hun steentje bij.

Of er al plannen zijn voor een tweede editie kon van Steerteghem ons nog niet vertellen. "Dat zal afhangen van het presidium van het volgende academiejaar," meldt ons het Biosopperhoofd. Er heerst alvast een grote beweging onder de studenten Biologie om deze problematiek aan te kaarten. "Intussen hebben al aardig wat biologen zich ingeschreven op de Facebookpagina van ons

evenement. We hopen alvast op een goede 600 gegadigden."

Overbevissing

Maandagavond wordt de film "Sea the Truth" vertoond, met daarop aansluitend een receptie en lezing van Dos Winkel, medewerker bij SFF. Op dinsdag staat een tweede documentaire op het programma, "Bag It", waarna Winkel het zal hebben over de impact van plastic op het milieu.

Woensdag volgt er nog een quiz voor de milieubewuste bolleboos en als hoogtepunt worden op donderdag enkele prangende vragen opgeworpen en toegelicht tijdens het "Grote Oceanendebat". In het panel zetelt onder meer Leuven's schepen Mohamed Ridouani, en vice-rector Katlijn Malfliet zal het gesprek modereren. De centrale thema's worden overbevissing en mogelijke alternatieven hiervoor, zoals het op grote schaal inrichten van viskwekerijen. Op vrijdag worden nog enkele lezingen voorzien

Veto zet recht

- In het artikel over het onderwijscongres (zie Veto 4116) werd foutief beweerd dat studenten zich niet meer mogen inschrijven aan de KU Leuven als ze geen 30 procent CSE halen. Dat klopt niet. Je mag je niet meer inschrijven aan dezelfde richting.

- In onze Bickytest (zie Veto 4116) sloop een fout. Onze lieflijke fotograaf vergistte zich van frituur. De Bicky Cheese in kwestie kwam niet uit de Chick Away, maar uit Frituur 't Zeeltje. De 5,5 op 10 is dus voor hen. Gefeliciteerd!

- De jongens van Nordmann (zie Veto 4116) laten weten dat ze niet uit het exotische West-Vlaanderen, maar uit het hippe Gent komen. Excuses aan de bandleden voor deze schandelijke vergissing.

"Oorspronkelijk wilden we Alma overtuigen om tonijn te laten vallen"

JENS VAN STEERTEGHEM
(PRESES BIOS)

om 's namiddags de themaweek in schoonheid te besluiten.

Nagenoeg alle evenementen gaan door in het Zoologisch instituut in de Van Evenstraat en zullen in het Engels verlopen zodat ook internationale studenten zich kunnen onderdompelen in deze themaweek.

De Oceanweekwerkgroep heet alle studenten en niet-studenten deze week van harte welkom en geeft onze lezers alvast de volgende praktische tip mee: raadpleeg viswijzers wanneer je inkopen gaat doen. Deze geven aan welke vissen bedreigd zijn, en tevens welke vol toxische stoffen zitten. Op die manier kan je ecologisch verantwoord én lekker koken op kot.

Christophe Weets

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

© Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

Criminaliteitscijfers Gauwdieven worden inbrekers

De lokale politie van Leuven maakte haar criminaliteitscijfers van vorig jaar bekend. Ondanks een sterke daling van het aantal gauwdiefstallen schoot de woninginbraak de hoogte in.

LISA BUSSCHAERT EN
HERMIEN FERRET

Terwijl de politie in 2013 nog pijnlijke cijfers rond zakkenrollen moest voorleggen, is het afgelopen jaar het aantal meldingen met 35% gedaald. De politie benadrukt dat ze hier in 2014 prioriteit van gemaakt heeft. Korpschef Jean-Paul Mouchaers brengt deze terugval echter ook in verband met de stijging van inbraken in

woongelegenheden. "We vermoeden dat daders van gauwdiefstallen hun actieterrein steeds meer verleggen naar inbraken in woningen en studentenkamers. De profielen van de verdachten van beide misdrijven blijken immers overeen te stemmen."

Mouchaers geeft toe dat 841 meldingen van woninginbraak een hoog cijfer is. Hij beklemtoont wel dat het in vier op de tien gevallen slechts om een poging

tot inbraak gaat. Sinds de lancering van de ALERT-campagne probeert de politie inwoners en studenten aan te manen om verdachte situaties onmiddellijk te

"De gauwdieven verleggen hun actieterrein naar woninginbraken"

JEAN-PAUL MOUCHAERS
(KORPSCHIEF POLITIE)

melden, zodat sneller ingegrepen kan worden.

Uitgaansleven

Opvallend is de toename van het aantal drugsdelicten. Volgens Mouchaers is deze stijging te wijten aan de intensievere controles die het voorbije jaar plaatsvonden. Onder meer in het uitgaansleven werden regelmatig acties uitgevoerd met Joy, de drugshond van de lokale politie.

Marc Vranckx, de commissaris van de Leuvense politie, ziet een duidelijk verschil in de soort overlast tijdens de week en het weekend. "In het weekend hebben onze interventies vaker te maken met

zwaardere vechtpartijen en met groepjes die voor een grimmigere sfeer zorgen. Tijdens wekdagen treffen we vooral studenten die zich willen amuseren en daarbij oorzaak zijn van nachtlawaai en kleine vandalisme."

Ten slotte stelt Mouchaers dat Leuven over het algemeen een veilige stad is. "De politiezone kiest er bewust voor om tijdens het verhoogde terreuralarm de dienstverlening niet in te perken en geen perceptie van angst op te wekken."

Voor burgemeester Tobback vormt het oversteken van de Bondgenotenlaan nog steeds een groter gevaar dan de terreurdreiging.

Machtige vrouwen

“Testosteron h

Vrouwen in leidinggevende posities blijven schaars. Elly Suys, Katlijn Malfliet en Denise Vandevooft zijn uitzonderingen op de regel. Drie machtige vrouwen over testosteron, de feminist in Louis Tobback en verschrikkelijke vrouwen met ballen.

Tekst Lianne Van Der Meijde en Lore Verschakelen

Beeld Kalina De Blauwe

Het is een straf clubje dat zich heeft verzameld op het bureau van Katlijn Malfliet. Om te beginnen Malfliet zelf, vicerector Cultuur en Diversiteit aan de KU Leuven, en tot nu toe de enige vrouwelijke decaan uit de geschiedenis van de universiteit. Ze krijgt het gezelschap van Denise Vandevooft (sp.a), Leuvense schepen van cultuur, en Elly Suys, Coördinator Sociaal bij studentenkoepel LOKO.

Wat is het belang van Internationale Vrouwendag?

Katlijn Malfliet: «Vrouwen blijven wereldwijd nog steeds *le deuxième sexe*. Ze kunnen zich niet volwaardig ontwikkelen, zowel economisch als cultureel. Als groep zijn ze het slachtoffer van voorgeschreven rollen, terwijl de helft van de bevolking vrouw is en vrouwen de maatschappij ondersteunen.»

«Vrouwen brengen kinderen voort, maar houden ook de basiseconomie levend. Dat zie je vooral heel goed in Afrika. Maar op het ogenblik dat je kijkt naar machtssystemen en leidinggevende rollen, zie je dat daar bijzonder weinig vrouwen te vinden zijn. Het is zelfs een sociologisch fenomeen dat een machtskern zich verplaatst zodra er te veel vrouwen in binnenkomen. Als vrouwen ook daar een poot aan de grond krijgen, vinden mannen die machtskern niet langer aantrekkelijk.»

«Er is dus een zekere competitiviteit waardoor die dingen moeilijk gebalanceerd kunnen worden, hoewel wij natuurlijk wel streven naar

“De grootste feminist in de Leuvense politiek is Louis Tobback.”

DENISE VANDEVOORT
(SCHEPEN VAN CULTUUR, SP.A)

evenwicht. Maar er zijn nu eenmaal bepaalde biologische fenomenen die we niet mogen ontkennen. Het effect van testosteron bestaat.»

Denise Vandevooft: «Tijdens die vrouwendagen zelf wordt ook heel erg duidelijk dat het nog steeds noodzakelijk is om dat soort evenementen te organiseren. Dan ondervind je de solidariteit van vrouwen én mannen die rond een bepaald thema willen werken. Je ziet dan hoe belangrijk

het is dat we blijven sensibiliseren, ook rond de beeldvorming over vrouwen.»

«Vorig jaar werkte Lien Degol (*styliste, bekend van Vijf, red.*) bijvoorbeeld mee. Die gaf vrouwen tips over hun kledingstijl en hun kapsel. Je zag dat die vrouwen daarna ook echt straalden. Vrouwen hebben het toch nodig dat iemand eens zegt dat ze er goed uitzien. Ik denk dat mannen daar niet zo van wakker liggen.»

Elly Suys: «Ik denk dat dat heel belangrijk is, dat je vrouwen zelfvertrouwen kan geven. Dat zelfvertrouwen hebben ze nodig om carrière te durven maken. Daarvoor is die vrouwendag ook belangrijk. Tijdens zo'n dag moet je ook op mannen focussen, want die moeten ook inzien dat vrouwen evenwaardig zijn.»

Bewijzen

Merken jullie in je functie dat jullie jezelf meer moeten bewijzen dan de mannelijke collega's?

Malfliet: «Het gendernormatieve is op dit moment nog steeds het mannelijke. Als je bijvoorbeeld spreekt over een wijze oude professor, denk je automatisch aan een man. Er zijn bepaalde rollen die we associëren met een bepaald geslacht en bij mannen zijn dat meestal de rollen met meer status, prestige en macht.»

«Dat brengt mee dat je als vrouw voortdurend opbokst tegen een bewijslast die anders ligt. Je voelt dat mensen bij vrouwen meer problemen hebben om dat te aanvaarden dan bij mannen.

Mijn mannelijke collega's spreken ze aan met professor, mij met mevrouw.»

Is dat ook zo in de gemeenteraad en op LOKO?

Vandevooft: «In de Leuvense gemeenteraad niet zozeer, maar ik denk dat we hier een uitzonderlijke situatie hebben. De gemeenteraad is hier al jaren voor de helft mannelijk en voor

“Ik was de eerste vrouwelijke decaan ooit. Dat is toch zeer merkwaardig?”

KATLIJN MALFLIET
(VICERECTOR DIVERSITEIT)

de helft vrouwelijk. Toch herken ik het ook wel. Als vrouwelijke schepen wordt er anders naar je gekeken.»

Suys: «Ik heb niet dat gevoel, maar dat hangt er ook vanaf met hoeveel zelfvertrouwen je in zo'n situatie staat. Het is niet dat ik mij onderdrukt voel of dat ik niet gehoord word, maar LOKO

is wel een omgeving waar seksistische grappen worden gemaakt. Als vrouw ben ik wel altijd de persoon die moet zeggen: “Moet dat nu?”»

«Dan excuseren ze zich wel, maar ja, je ziet wel dat in die cultuur vrouwonvriendelijkheid dus als normaal wordt beschouwd. Dat is grappig. Ik heb wel nooit het gevoel dat ik iets niet kan bereiken omdat ik een vrouw ben.

«Het is belangrijk dat ook mannen vrouwen-rechten verdedigen. Ik denk ook dat er nu bij LOKO een jongere generatie is. Ik denk dat dat anders is dan vroeger.»

Vandevooft: «De grootste feminist in de Leuvense politiek is een man: Louis Tobback. Door hem zitten er zoveel vrouwen in de politiek. Die is er altijd in geslaagd om vrouwen aan te trekken. Ik was nooit schepen geworden als hij niet had gezegd dat hij mij nodig had.»

«Het is belangrijk dat meer mannen daar de noodzaak van inzien. Mannen én vrouwen moeten zich realiseren dat ruim de helft van de bevolking vrouw is, maar dat dat niet weerspiegeld wordt op een aantal vlakken. Ik voel wel dat mensen, ook jongeren, daar meer en meer van overtuigd zijn.»

Quota

Wat vinden jullie van quota?

Vandevooft: «Ik ben daar een grote voorstander van. Voor een bepaalde periode heb je dat nodig. We hadden nu nooit zo ver gestaan zonder de wet-Tobback-Smet die ervoor zorgde dat

RAAG

Vrouwen in Leuven heeft een effect”

Machtige vrouwen in Leuven. Van links naar rechts: LOKO-coördinator Sociaal Elly Suys, vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet en cultuurschepen Denise Vandevooort.
Foto Kalina De Blauwe

ren. De vrouwen waren tegen de mannen. Nu is het meer geëvolueerd naar gelijkheid en het idee dat we ook mannen nodig hebben die het feminisme steunen.»

«Feminisme zorgt er ook voor dat mannen halftijds kunnen gaan werken terwijl hun vrouw carrière maakt, of dat ze samen carrière maken. Het geeft ook de mannen ademruimte en dat vind ik zo interessant aan het feminisme nu.»

Gender bias

In Leuven is er nog nooit een vrouwelijke rector of burgemeester geweest. LOKO heeft nog geen vrouwelijke voorzitter gehad. Zien jullie dat binnenkort wel gebeuren?

Malfliet: «Ik denk dat dat absoluut moet kunnen. Ik was de eerste vrouwelijke decaan ooit. Kun je je dat voorstellen? Dat is toch zeer merkwaardig? Ik merk dat bij Anne de Paepe, de eerste vrouwelijke rector aan UGent, toch ook een zekere *gender bias* optreedt.»

«Dat is het probleem met die leidinggevende functies. Langs de ene kant moet je natuurlijk wel voldoende van je afbijten, maar langs de andere kant mag je je eigen aard niet verliezen. Leidinggevende vrouwen moeten het evenwicht vinden tussen het beeld van een bitch en dat van een lief vrouwtje. Als een man autoritair is, is dat natuurlijk, maar voor een vrouw ligt dat anders.»

«Een buitenlandse onderzoekster vergelijkt het met een labrynt. Je moet als vrouw je weg vinden en je botst voortdurend op muren waar je niet doorkomt, je moet een andere weg zoeken, flexibel zijn, vele dingen combineren. Als je geluk hebt, kun je eruit komen. Dat is niet onmogelijk. Maar een man springt daar zo over.»

Suys: «Ik denk ook dat het aan de vrouw is om dat typische mannenbeeld van de man als machtige figuur als norm, te veranderen. Vrouwen hebben andere kwaliteiten en dat is een ander soort van leiderschap, maar daarom niet minder goed.»

«Er wordt vaak gesproken over een vrouw met ballen. Ik vind dat verschrikkelijk. Ik ben gewoon een sterke vrouw. Ik moet niet weer met een man vergeleken worden om dat te benadrukken. Een vrouw met ballen is zogenaamd een compliment. Ik vind dat niet, en dat is het probleem.»

Malfliet: «Ja, daar geloven Denise en ik ook heel sterk in. En dat is *sisterhood*. Als er problemen zijn is er *sisterhood* nodig om te zeggen: “Kijk we gaan er samen voor. Niet onnozel doen, weg met die mannelijke norm!”»

minstens een derde van de kieslijsten door vrouwen moest worden ingevuld.»

«De mannen hebben daar toen mee gelachen, maar nu is het soms dankzij die wet dat er nog 1/3 mannen op staan! Vrouwen zijn ambitieuzer geworden en willen dat tonen. Ik heb er altijd naar gestreefd in ons adviescomité dat er ook mannen zijn, ook als het om thema's gaat zoals kinderopvang en dergelijke. Er moeten zowel mannen als vrouwen zijn.»

Malfliet: «Aan de universiteit geldt dan het argument: je kan geen quota toepassen want dan krijg je een *backlash*. Men zou de vrouwelijke professoren die op die manier zijn benoemd zou kunnen verwijten dat ze niet benoemd zijn omwille van hun wetenschappelijk hoogstaande activiteit, maar omwille van het feit dat ze vrouw zijn.»

«De Universiteit van Amsterdam heeft een tijd met quota gewerkt, maar is daarmee gestopt omdat vrouwen die *backlash* problematisch vonden voor de rest van hun loopbaan. Maar nu bedenk ik dat de zaak niet voldoende vooruitgaat en het wel een goed idee is om een tijd met quota te werken, tot we bijgebend zijn.»

Vandevooort: «Quota zijn inderdaad eerder hefbomen die nodig zijn om iets te kunnen forceren.»

Suys: «Dat is voor mij ook het misverstand rond quota: dat moet iets tijdelijk zijn. Zo cre-

eer je voorbeelden waar jonge vrouwen naar kunnen opkijken. Het gebrek aan voorbeelden is een deel van het probleem.»

«Als je overall mannen ziet, voel je je als vrouw minder aangesproken. Dan moet je immers al tegen iets opboksen en moet je sterk genoeg zijn om er als vrouw voor te gaan. In een beginsituatie heb je dat duwtje

“Mijn mannelijke collega's spreken ze aan met professor, mij met mevrouw”

KATLIJN MALFLIET
(VICERECTOR DIVERSITEIT)

in de rug nodig.»

Malfliet: «Het kostwinnersmodel hangt inderdaad nog sterk in de lucht. Men zit nog erg vast aan het idee dat de man moet gaan werken en de vrouw in de eerste plaats het huishouden doet. Die voorbeelden worden als logisch beschouwd. Je kan

dat anders doen, maar toch blijft dat beeld dominant.»

Suys: «Dat is het probleem: het is jarenlang normaal geweest. Nu moet je opboksen tegen die vooroordelen, en dan zijn er extra inspanningen nodig. We vinden het nu normaal dat mannen en vrouwen gelijk zijn maar dan zie je dat dat in de structuur nog niet tot toepassing is gekomen. Dat is ook waar we nu voor moeten pleiten: dat alle instanties die gelijkheid ook weerspiegelen.»

Feminisme

Is het feminisme opnieuw aan het opkomen?

Suys: «Er is een nieuwe feministische studentengroep actief vanuit het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. Daarin zitten zowel buitenlanders als Vlamingen, maar je ziet dat dat in het buitenland al langer leeft.»

Vandevooort: «Wij hebben dat in 1976-1977 in Politika gedaan met een aantal vrouwen. We zijn wel op het matje geroepen door de universiteit, want we hadden bepaalde brochures uitgegeven waar ze toen niet gelukkig mee waren. Met acht vrouwen kwamen we elke week samen om te discussiëren over bepaalde thema's of boeken die we gelezen hadden. Als ik daar nu op terugkijk, dan zie ik dat de geschiedenis zich herhaalt.»

Suys: «Het komt inderdaad weer meer op. Het wordt wel anders ingevuld denk ik. Vroeger werd het meer ingevuld vanuit het emancipe-

“Ik ben gewoon een sterke vrouw. Een vrouw met ballen klinkt verschrikkelijk”

ELLY SUYS
(COÖRDINATOR LOKO SOCIAAL)

Suys: «Een vrouwelijke voorzitter van LOKO moet kunnen en ik hoop dat het niet lang meer duurt. Ik weet niet of gender daar zo sterk speelt. Ik voel me als vrouw toch niet benadeeld. Maar er moeten kandidaten zijn. Geïnteresseerden mogen zich altijd melden!»

Sofagesprekken mét en over de vrouw

Vrijdagochtend zag de toevallige voorbijganger een glazen tent verschijnen temidden van het Martelarenplein.

Vrouwendag VeelZIJdig presenteerde zich zo in een aantrekkelijk pakketje.

Het overvloedig aanbod op de website gaf ons de indruk dat VeelZIJdig het evenement van de eeuw zou worden. Deze verwachting werd niet ingelost. Een tiental vrouwen vulden er permanent de tent. De workshops bleken eerder een individueel gebeuren dan een groepsactiviteit te zijn. Onder begeleiding van een goed gesprek over het vrouw-zijn kon je je T-shirt laten omvormen tot een persoonlijke onderbroek of zelfs je hypothetische 70-jarige zelf laten portretteren. De occasionele mannelijke bezoeker hoefde zich niet gevisieerd te voelen want ook hij mocht deelnemen aan de activiteiten.

Gevoelige onderwerpen

Bij de sofagesprekken is de afwezigheid van een massaopkomst een voordeel. Enkele vrouwen van alle soorten en maten kunnen samenzitten om gevoelige thema's onder woorden te brengen. Peilen naar diepgang stond echter niet op de agenda van de begeleiders. De rake en soms ongenueerde vragen van het publiek werden met een kwinkslag afgewimpeld en zo vergeten in de gezellige drukte van het vrouwengekwetter. Voor dolle pret kon je bij de *photo booth* terecht waar u de kans had buiten je comfortzone te treden en naar huis te gaan met een foto van jezelf met gekke pruik en/of bril. Na een hele dag doorzakken in de sofa kon je de verkrampde heupen losschudden op Intergalactic Lovers en Nele Needs A Holiday die samen met ons de vrouw vierden in Het Depot.

Zondag

Zondag mocht ook het serieuzere aspect van de vrouw naar voren komen. Er werden enkele lezingen gegeven en zelfs een heus debat met KU Leuven-rector Rik Torfs over de plaats van de vrouw in de kerk. De banaliteit van de workshops ging echter door met ditmaal mandala's tekenen en breien met restjes.

Wie gehoopt had op een vrouwenfestival werd teleurgesteld. Niet enkel lieten de workshops vele delen van het vrouw-zijn onbelicht, maar bij het

Onder begeleiding van een goed gesprek over het vrouw-zijn kon je je T-shirt laten omvormen tot een persoonlijke onderbroek

praten over jezelf sloeg de verveling ongenadig toe. Deze goedkope uitstap draait al snel uit op een bezoekje aan de kermis er recht tegenover waar je, na het aanvaarden van je lichaam, je te goed kan doen aan enkele smoutebollen. (jvs)

VERHEERLIJING OF STEREOTYPERING?

VeelZIJdig eenzijdig

DeWereld.nu viert de internationale vrouwendag met VeelZIJdig, een driedaagse vol workshops, lezingen en muziek. Wat een verheerlijking van de vrouw, de gelijkheid en de veelzijdigheid wilde zijn werd een tot in den treure herhaalde stereotypering.

LOUISE VAN STICHEL

Deze tweede editie van VeelZIJdig is een evenement van vrouwen, vóór vrouwen. Dit jaar is het omsluitende thema "Red de crisis". Daarbij werd voornamelijk de vraag

Een overdaad aan activiteiten kon het gebrek aan visie niet goedmaken

gesteld hoe vrouwen op een creatieve manier met de gevolgen van de crisis kunnen omgaan.

Deze rode draad loopt echter niet helemaal gestaag en helder door dit heuse vrouwenfestijn. Er waren tal van workshops, lezingen, debatten en muzikale gasten zoals Intergalactic Lovers en Nele Needs A Holiday. Een overdaad aan activiteiten kon het gebrek aan visie echter niet goedmaken. Het aanbod was dan ook allesbehalve veelzijdig.

Leren piekeren

Frappant was het groot aantal "preventie-cursussen". De vrouw werd dit weekend van veel goede raad voorzien. Wij, vrouwen, konden onder meer leren hoe om te gaan met sociale media. Hoe accepteren we ons

ouder wordende lichaam? Hoe kunnen we een burn-out vermijden? Hoe kunnen we ons gezinsbudget beter beheeren? Hoe hebben we een optimale nachtrust en hoe delen we onze kostbare tijd beter in?

De vele gevaren waar de hedendaagse vrouw mee te kampen krijgt, werden zo onder de loep genomen. Een mens zou voor minder gaan piekeren maar daar werd ook een workshop over gegeven, dus dat probleem is van de baan. De ondertoon was vooral dat de vrouw van vandaag het enorm druk heeft. We willen en een carrière en kinderen en een man en een huis en op vakantie gaan en een hobby en er goed uitzien. Daar komen dus brokken en zorgen van, tenzij je het goed managet.

Wat betreurenswaardig is, is dat VeelZIJdig niet wil toegeven, of niet wil inzien, dat de grootste zorg van vrouwen vandaag niet hun toenemende rimpels zijn, noch hun zakkend balkon of een mislukte bechamel-saus.

Het hoeft allemaal niet altijd even serieus of politiek verantwoord te zijn, akkoord. En niet elke vrouwenactiviteit moet het jongere zusjes zijn van een uit de hand gelopen Femen-manifestatie. Toch vragen we ons af of de wereld echt zit te wachten op een initiatief dat een kruising vormt tussen Ladies at the Movies, Flair shopdagen en kokerellen met Piet. Dat deze VeelZIJdig gefundeerd is op een heus allegaartje van heerlijke clichés moge dus duidelijk zijn.

Volgende keer beter

Lieve Blanqaerts tentoonstelling illustreert hoe anders en tegelijk universeel vrouw-zijn is. Maar buffels zijn ook universeel en anders, dus misschien wordt

het dan tijd voor een buffeldag. Jan Leyers optrommelen is ook niet voldoende om een aura van diepgang te creëren.

Ongetwijfeld is deze wereld bevolkt met dozijnen vrouwen die niet alleen opgewonden raken van Fifty Shades of Grey maar ook van sjaals knopen of een ingenieus kapsel. Wat jammer is, is dat dit wordt voorgesteld als een typisch vrouwelijke behoefte en geen individuele rariteit. Misschien mag de stand mandala's tekenen daarom voortaan op de hobbybeurs blijven. Waarom eens geen workshop zeevaarttechnieken incorporeren? Het zou zeker even absurd zijn.

We hopen dat de volgende editie ons

VeelZIJdig wil niet inzien dat de grootste zorg van vrouwen vandaag niet hun toenemende rimpels zijn

meer biedt dan dit. Niet alle vrouwen willen sigaren roken met de *gents* en hun venusheuvel laten bebossen. Maar vrouwen hebben ook niet allemaal de emotionele leefwereld van een deprimerend James Blunt album. VeelZIJdig gaat teveel van het tweede uit doordat ze ons therapie aandient in een starterspakket. Zo komen de tupperware- en upperdare-avonden al snel om de hoek kijken. Een vrouwendag gevuld met een gevarieerder aanbod dat vooral niet wil vertellen aan een vrouw hoe we echt vrouw moeten zijn zou een verademing betekenen. Derde keer, goeie keer?

VeelZIJdig sloeg zijn tenten op het Martelarenplein op.
Foto: Caroline Van Rhee

STRAATINTIMIDATIE EN ONGEWENSTE OPMERKINGEN IN LEUVEN

“Hoeveel kost je, kleine hoer?”

Straatintimidatie neemt veel vormen aan. Nafluiten, ongewilde seksuele opmerkingen of gebaren, maar ook ongewenste intimiteiten en publieke masturbatie vallen onder de noemer. Is het een probleem in Leuven?

EVELYNE VAN HECKE

“Er komen weinig klachten binnen,” vertelt Marc Vranckx van de Leuvense politie. “We kunnen natuurlijk alleen maar spreken over wat er binnen komt. We hopen dat iedereen zulke feiten komt aangeven. Dan kunnen we ertegen optreden.”

“Het ergste is dat ik niet goed weet hoe ik erop moet reageren”

JOLIEN

Er is nog maar weinig onderzoek gedaan naar straatintimidatie in België. Momenteel loopt er een grootschalig onderzoek van Hollaback!, een internationale organisatie die strijdt tegen straatintimidatie. De eerste resultaten komen binnen in april. Het is voorlopig dus gissen of er meer aan de hand is op de Leuvense straten.

Grijpen naar borsten

We hielden een kleine steekproef in Leuven en spraken 20 vrouwelijke studenten aan. “In het uitgaan durft iemand wel eens zijn hand op mijn borsten of billen leggen. Dat hoort erbij,” horen we regelmatig terug.

Slechts twee meisjes voelden zich nooit lastig gevallen. Op de vraag of ze aangifte

deden over deze gebeurtenissen, antwoordden ze allemaal negatief.

“Ik kan me voorstellen dat niet alles aan onze oren komt. Er wordt schroom gevoeld. Vaak gebeurt het door een kennis. Dat bemoeilijkt de zaak,” reageert Vranckx. “Toch is het belangrijk dat elk misdrijf gerapporteerd wordt aan de politie.” Wanneer een klacht bij de politie komt, wordt er altijd een proces-verbaal opgemaakt. Deze gegevens worden gebundeld en elkaar worden gelinkt. Camerabeelden worden gebruikt om mensen te identificeren.

“Soms denken mensen: ‘Ach, die onnozeelaar. Zo erg was het niet.’ Maar soms is die persoon een veelpleger. Zo hebben we ooit eens iemand geklist die heel wat meisjes in de borsten en billen kneep. Omdat hij regelmatig aangegeven werd, konden we hem vatten,” vervolgt commissaris Vranckx.

Hij wijst op de laagdrempeligheid waar de politie naar streeft: “Ben je niet zeker of het de moeite is om de klacht te gaan neerleggen, bespreek het dan eens informeel met studenteninspecteur *Nick de Flik*. Al die gebeurtenissen dragen bij tot het onveiligheidsgevoel van vrouwen en dat willen we tegengaan.”

Tips

“Het ergste is dat ik niet goed weet hoe ik erop moet reageren. Ik wil het niet erger maken, maar ik wil het ook niet over laten komen alsof het niet erg is,” vertelt Jolien.

De politie raadt aan om zoveel mogelijk lawaai te maken. “Zo maak je omstanders erop attent dat er iets aan het gebeuren is. Aan die omstanders zeg ik: altijd reageren. Voel je onveilig? Ga dan niet alleen naar huis.”

De KU Leuven Feminist Society voerde actie tegen Street Harassment op Internationale Vrouwendag.
Foto: Caroline Van Rhee

Van suffragette tot vibratorslet

We hebben stemrecht, dragen minirokken en staan gewapend om het glazen plafond aan diggelen te slaan. Die vibrator daarentegen verbergen we liever beschaamd in de kousenla. Hoe seksueel geëmancipeerd zijn we echt?

LOUISE WILLOCX

Terwijl we jongens op café horen roepen naar welke porno ze het liefst kijken of hoe vaak ze gisteren wel niet zijn klaargekomen, houden meisjes het feit of en hoe vaak ze masturberen liever voor zichzelf. Toch legt al zo'n 70 procent van de 14- tot 17-jarige meisjes de hand aan zichzelf, beweert Lies Verhetsel van Sensoa, zich baserend op het grootschalig Sexpert-bevolkingsonderzoek.

Op onderzoek

De reden waarom dit percentage toch zo'n 20 procent onder dat van hun mannelijke leeftijdsgenoten ligt, heeft volgens Verhetsel niets te maken met het

feit dat meisjes genetisch gezien minder snel zouden genieten of zin zouden hebben in masturberen. “Jongens hebben hun penis van kinds af aan meerdere keren

“Jongens hebben hun penis van kinds af aan meerdere keren in hun handen”

LIES VERHETSEL (SENSOA)

in hun handen, geen wonder dat zij sneller ontdekken dat het aangenaam kan zijn om hem op een bepaalde manier aan te raken. Meisjes daarentegen moeten echt op onderzoek uitgaan bij zichzelf, wat toch een grotere stap is.” Deze ontdekkingsdrang komt vooral op bij 12- tot 16-jarigen, wanneer hun seksuele gevoelens ontstaan.

Daarnaast sleuren meisjes ook nog steeds het maatschappelijk cliché mee dat ze zich vooral moeten laten verleiden en seksueel zeker niet zelf te veel initiatief moeten nemen. Zijn vrouwen zich tenslotte ook op het punt van seksuele zelfontplooiing meer aan het emanciperen en gaat de maatschappij dit langzaamaan positiever en opener benaderen?

Vitrinelieren

Verhetsel meent dat seksuele zelfontplooiing meer en meer bespreekbaar wordt. “Nu de maat-

schappij het meer erkent, is het voor meisjes ook minder raar om zelf meer uit te proberen. Ook het internet stimuleert dit proces. Ook al zorgt het voor een zekere seksualisering en is het vaak onrealistisch, toch biedt het tegelijkertijd een schat aan informatie, die ook betrouwbaar is als je naar de juiste websites gaat.”

“Eenmaal binnen hangt het van klant tot klant af of ze willen dat je ze een handje helpt”

HEDWIG CAMMAERT (TUTTI PASSI)

Hedwig Cammaert van Tutti Passi, de vrouwvriendelijke sekswinkel, merkt ook dat steeds meer vrouwen de weg vinden naar haar zaak. Terwijl twee meisjes een vibrator afrekenen en *Fifty Shades of Grey* heftig nabespreken, vertelt Cammaert dat het niet enkel de jongere generatie studenten is die in haar winkel komt rondsnuffelen, maar werkelijk alle leeftijden. “Met kerst kwam er zelfs een vrouw op leeftijd voor elk van haar acht kinderen een setje met een vibrator en een zweeje kopen.” Toch zijn niet al haar klanten even vrij van geest ingesteld. “Voor mensen de stap maken om binnen te komen, zie ik dat ze het toch vaak nodig hebben om eerst meerdere keren door de vitrine te turen en ook eenmaal binnen hangt het van klant tot klant af of ze willen dat je ze een handje helpt.”

LOONKLOOF TUSSEN BEIDE GESLACHTEN BLIJFT GAPEN

Waarom vrouwen beter verdienen

Een gelijk loon, los van je geslacht. Vanzelfsprekend, niet? Toch is de weg ernaartoe nog lang. Twee experts over hoe we de loonkloof kunnen dichten.

TEKST SAM RIJNDERS EN NIKO WUYTS
CARTOON MARTIJN STOOP

Wie over een loonkloof praat, kan niet om de cijfers heen. “Gemiddeld verdienen mannen bruto 3500 euro per maand en vrouwen 2900 euro per maand,” legt econoom Marijke Verbrugge uit.

Professor Genderstudies Veerle Draulans heeft ietwat andere cijfers uit een rapport van het Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen, maar ook hier blijven de verschillen groot. Op jaarbasis verdienen vrouwen 23 procent minder dan hun mannelijke collega's. In de privésector wordt dat zelfs 36 procent.

“Wat we vaak vergeten, zijn de extralegale voordelen,” gaat Draulans verder. Zo becijferde het Instituut dat maar 9 procent van de vrouwelijke werknemers een aanvullend pensioen, tegenover 12 procent van de mannen. Zelfs de *happy few* die er eentje bemachtigen, zijn slechter af. “De bijdragen voor het aanvullend pensioen voor vrouwen liggen gemiddeld 41 procent lager dan bij mannen.”

Het lijdt dus geen twijfel dat de loonkloof bestaat. Maar wat zijn de oorzaken en - nog belangrijker - hoe kunnen we de kloof dichten?

1 | Zeg niet loonkloof, maar loopbaankloof

“Eigenlijk moet je niet enkel spreken over een loonkloof, maar vooral over een loopbaankloof,” opent Draulans. Veel vrouwen hebben een andere loopbaan dan mannen. Zo werkt 46 procent van de vrouwelijke werknemers deeltijds, tegenover nauwelijks 10 procent van de mannen. “In tegenstelling tot onze buurlanden is deeltijdse arbeid hier bijna exclusief vrouwelijk.”

Daarin speelt de taakverdeling binnen het gezin zeker een rol. “Zelfs in gezinnen waar vrouwen de grootste lonen binnenrijven, doen ze nog steeds het grootste deel van het huishouden,” weet Verbrugge. In de eenentwintigste eeuw is het huishouden en de zorg voor kinderen voor veel vrouwen een tweede, voltijdse baan. “Dat heeft ook onrechtstreekse gevolgen. Zo pikken vrouwen vaker de kinder van school op, waardoor ze vaker recepties en andere informele activiteiten missen. En net daar worden vaak belangrijke contacten gelegd.”

“Wanneer je naar bruto uurlonen kijkt, zuiver je die deeltijdse arbeid uit,” weet Draulans. Per uur verdienen vrouwen in 2010 gemiddeld tien procent minder dan mannen.

“Sommige studierichtingen vervrouwelijken steeds meer”

VEERLE DRAULANS
(PROFESSOR GENDERSTUDIES)

2 | Ongelijk loon voor ongelijk werk

Veel vrouwen werken in sectoren die minder betalen. “Wanneer ik mijn studenten naar de sector van hun vakantiejobs vraag, dan zit de loonkloof al in mijn aula,” zegt Draulans.

“Vrouwen zitten bijvoorbeeld meer in het onderwijs of de zorgsector,” stelt econoom Verbrugge. Moeten we daar dan beter betalen? “Dat is een optie. De lonen in het onderwijs zijn niet zo slecht hoor. Het gaat bovendien om sterk gesubsidieerde sectoren. Dan heb je minder marge,” vindt Verbrugge. “Ik zie meer heil in het begeleiden van mannen naar vrouwelijke beroepen en vice versa.”

Daarin speelt studiekeuze een belangrijke rol. Draulans zelf was enkele jaren geleden actief in een werkgroep Studenten en Gender, opgericht door voormalig vicerector Tine Balmans. “De verschillen zijn niet afgenomen, maar toegenomen. Sommige richtingen zijn helemaal gefeminiseerd.” Zo blijven de opleidingen Psychologie en Pedagogie vervrouwelijken. Ook geen goed nieuws voor de betrokken sectoren. “Kijk naar de bijzondere jeugdzorg: daar is een nijpende nood aan mannelijke rolmodellen.”

Deels ligt dat eenzijdig profiel van richtingen aan een zelf-versterkend effect: niemand behoort graag tot een minderheid. “Maar de omgeving speelt ook een grote rol, ook al is studiekeuze in theorie individueel,” zegt Draulans. “We beseffen te weinig hoeveel weerwerk mensen die een atypische richting kiezen, moeten bieden.”

De universiteit moet studenten naar een atypische richting stuwten, vinden beide academici. “Maar we zien vooral actie om vrouwen naar mannelijke richtingen te krijgen,” stelt Verbrugge vast. “Misschien zijn we onbewust bevooroordeeld, en associëren we die richtingen met een hogere status?”

3 | Glazen plafond stopt de doorstroom

Niet alleen tussen sectoren, maar ook binnen sectoren zijn er verschillen. De grootste loonkloof kent de luchtvaart: maar liefst 34 procent. “Ik zou wel eens willen weten hoeveel vrouwen werken als luchtverkeersleiders,” vraagt Draulans zich af. “Dat zijn zeer goed betaalde functies waarin je op je achttiende kan instromen.” Ook in de verpleegkunde - “een heel sterk gefeminiseerd beroep” - zijn mannelijke hoofdverplegers oververtegenwoordigd.

Er bestaan nu eenmaal veel vooroordelen tegenover vrouwelijke leidinggevenden. “In veel organisaties is er ook een cultuur dat lange dagen kloppen je een goede manager maakt,” gaat Draulans verder.

“Quota werken om het glazen plafond te breken,” zegt Verbrugge. “Veel haren rijzen omhoog wanneer je erover spreekt, maar ze werken,” stelt de econoom. Is positieve discriminatie dan geen vorm van discriminatie? “Niet noodzakelijk. De vraag is wat wij als maatschappij belangrijk vinden. Die ene man die even gekrenkt is, of het feit dat we een enorme stap vooruit hebben gezet. Er is nu een jarenlange benadeling van vrouwen, is het dan onverantwoord om heel even langs de andere kant te gaan, om dat te doorbreken?”

Eenmaal aan de top, dan blijkt de loonkloof groter dan ooit. Niet alleen is er minder marge voor verschil, vrouwen blijken ook minder assertief. “Voor een deel is dat ook naïviteit hoor,” stelt Verbrugge. “Het idee om over loon te onderhandelen komt vaak niet eens op bij vrouwen. Zo zijn ze nu eenmaal niet opgevoed.”

4 | Hoe verklaar je het onverklaarbare?

Als we alle voorgaande verklaringen in rekening nemen, blijft er negen procent van de loonkloof onverklaard, stelt Verbrugge. “De bescheidenheid van onderzoekers gebiedt ons daar geen uitspraken over te doen,” antwoordt Draulans, wanneer we haar vragen het onverklaarbare te verklaren.

Toch heeft Verbrugge een vermoeden. “Je kan het heel moeilijk meten, maar discriminatie speelt volgens mij een rol, zij het meestal onbewust.”

Tot slot heeft Draulans hoop voor de toekomst: jaar na jaar krimpt de kloof. “Over een periode van veertig jaar is de loonkloof in de industriële sector nagenoeg gehalveerd. Al blijft veertig jaar erg lang. Daarom blijven allerhande initiatieven - inclusief quota - volgens mij legitiem.”

“Veel haren rijzen omhoog wanneer je over quota spreekt, maar ze werken”

MARIJKE VERBRUGGE
(ECONOOM)

INTERVIEW PROFESSOR VAN DER STIGHELEN OVER VROUWEN EN KUNST

“De vrouw ligt als een geschenk uitgestald op het bed”

De vrouw is al sinds jaar en dag een zeer geliefd onderwerp in de kunsten. Wat betreft de vrouw als kunstenaar is het echter een ander verhaal. Professor Katlijne Van der Stighelen doceert kunstgeschiedenis en ziet meer vrouwen in de canon, maar ook agressieve objectivering.

VIVIAN VAN LAARHOVEN

Hoe komt het dat er weinig of geen vrouwen in de kunsthistorische canon zitten?

Van der Stighelen: «Dat heeft te maken met het feit dat vrouwen meer actief waren in de marge. Ze waren vooral thuis met kunst bezig. Vrouwen beoefenden ook thema's die in de canon laag aangeschreven staan. Historische en Bijbelse stukken stonden hoog in aanzien omdat daarvoor veel technische vaardigheid nodig was. Bloemetjes en portretten, de thema's die vrouwen vaak beoefenden, stonden veel lager in aanzien.»

“Men wil steeds meer choqueren en zoekt steeds vaker de limieten op”

En die technische vaardigheden? Die hadden vrouwen toentertijd niet?

Van der Stighelen: «De ruimte voor vrouwen was zeer beperkt. Kunstenaars hebben een zeer uitgebreide scholing nodig, maar vrouwen werden meestal uit kunstenaarsmilieus geweerd. Daarom werkten ze gedwongen in de marge en hadden ze minder mogelijkheden om de juiste schildertechnieken te verwerken.»

Een vicieuze cirkel dus?

Van der Stighelen: «Inderdaad. Daar komt bij dat vrouwen altijd al een sterkere neiging hebben gehad om op zoek te gaan naar hun eigen identiteit, bijvoorbeeld via zelfpor-

Kwong Gueng To

treten. Hun schilderijen waren veel intiemer.»

«Vrouwen namen daarbij ook minder deel aan het publieke vertoog. Daardoor is er nu ook weinig over hen bekend. Het is eigenlijk een waterval aan argumenten die ervoor heeft gezorgd dat vrouwen minder aan bod komen in de canon.»

Doorstromen

Hoe is het anno 2015 gesteld met de vrouwelijke kunstenaars?

Van der Stighelen: «Ze maken nu wel veel duidelijker deel uit van de canon. In België heb je nu bijvoorbeeld iemand als Annemie Van Kerckhoven die zeer breed gewaardeerd wordt. Of Marlène Dumas, die zo sterk is dat er al monografische tentoonstellingen en retrospectieven van haar plaatsvinden. Zij doen zeker niet onder voor mannelijke kunstenaars.»

«Jammer genoeg is procentueel gezien het aandeel van vrouwelijke kunstenaars nog altijd veel kleiner. Je hebt heel veel vrouwen die wel de kunsten beoefenen, maar om een of andere reden toch niet doorstromen naar de top van de artistieke wereld.»

Welke oorzaken ziet u daarvoor?

Van der Stighelen: «Dat heeft misschien te maken met de manier waarop vrouwen in het leven staan. Ik denk dat vrouwen hun professe makkelijker kunnen relativeren. Niet alles draait om het werk. Vaak houd je als kunstenaar weinig tijd over voor je gezin en op een gegeven moment moet je toch

keuzes maken. Vrouwen zijn in dit soort gevallen minder geneigd om het werk op de eerste plaats te zetten.»

“Veel vrouwen doen aan kunst, maar stoten niet door naar de top”

Wat is het belang van historische vrouwelijke kunstenaars alsnog een plaats in de canon te geven?

Van der Stighelen: «In eerste instantie is het belangrijk dat ze gaan behoren tot de culturele identiteit. Ze kunnen als rolmodel functioneren voor vrouwen die vandaag actief zijn in de kunstwereld. Daarnaast is het cultuurhistorisch gezien interessant te kijken naar hoe vrouwen zich staande hielden in een mannenwereld.»

Fascinatie

Hoe fascineert het vrouwenlichaam vrouwen en hoe fascineert het mannen?

Van der Stighelen: «Naakten van vrouwelijke kunstenaars zijn in het algemeen minder objectmatig, behalve dan als men objectivering

bewust wil aanklagen. Vrouwelijke naakten zijn vaak intiemer en minder exhibitionistisch. Vrouwen willen een vrouw afbeelden omdat ze belangstelling hebben voor het vrouwelijk lichaam als zodanig.»

«Wanneer een man een vrouw gaat afbeelden, is het heel vaak zo dat de esthetisering een grote rol heeft. In werken van mannelijke kunstenaars wordt de vrouw sterk geësthetiseerd en geobjectiveerd. In veel klassieke schilderijen is de vrouw passief en ligt ze letterlijk als een geschenk uitgestald op bed.»

Is de hedendaagse esthetisering en objectivering van het vrouwelijk lichaam in onder andere reclames en magazines te wijten aan de historische canon?

Van der Stighelen: «Ja, ik denk dat het daar zeker op terug te voeren is. Alleen al in de westerse traditie komt ongelooflijk veel vrouwelijk naakt voor. Dergelijke erotiserende plaatjes bestaan echt al langer dan vandaag. Vroeger hadden ze lithografieën en prenten die gretig verzameld werden door mannen.»

«De hele westerse traditie is bepaald door de actieve mannelijke blik en het passieve vrouwelijke lichaam. Dat is precies wat nu nog altijd aan bod komt in pornografische bladen of semipornografische bladen.»

Is dat erg? Moeten vrouwen daarvoor opkomen?

Van der Stighelen: «Zeker, ik verzet mij daartegen omdat ik vind dat dat een reductie is van de vrouw in haar

vele aspecten. De traditie gaat steeds uit van de superioriteit van de mannelijke blik. Dat vind ik denigrerend naar vrouwen toe.»

«Je hebt nu ook vele vrouwelijke kunstenaars die proberen de rollen om te draaien. Een revanche op de eeuwenlange objectivering van het vrouwelijk lichaam.»

Agressiever

Is de objectivering erger geworden?

Van der Stighelen: «Ik heb de indruk dat er meer kritiek is op de objectivering, maar ik denk niet dat er meer geobjectiveerd wordt. Het kan wel zo zijn dat de objectivering agressiever is geworden. En dan doel ik op de media in het geheel. Men wil steeds meer choqueren en zoekt steeds vaker de limieten op.»

Komt er ooit een tijd dat gender niet langer bepalend is in de kunsten?

Van der Stighelen: «Je ziet overal wel pogingen om de traditionele waarden te verschuiven. De kunst en media spelen steeds vaker met het idee van androgyne personen of maken bewust gebruik van homoseksuele koppels om de klassieke genderrollen te doorbreken. De objectiverende voorstellingen zullen in onze maatschappij echter nog steeds de overhand hebben. Dat komt voort uit de traditie. Het zal vrees ik toch nog wel een tijdje duren voordat de objectivering plaats heeft gemaakt voor een bredere blik op het lichaam in het algemeen.»

Cultuur

PROFESSOREN EN HUN VERRASSENDE MUZIEKSMAAK

Missers in muzikale mensenkennis

Inschatten waarmee professoren bezig zijn naast hun academisch leven is geen sine-cure. Dat bewijzen deze vier professoren met hun verrassende muzieksmaak.

MORIEN RAEYMAKERS

Het vrijetijdsleven van een professor is niet per se gelijk aan academische bronnen lezen in complete stilte. *Age does not matter* en ook een conservatief

deze liefde op Klara in juni 2014 uit de doeken deed, was hij verbaasd over het aantal zielsverwanten dat hij bleek te vinden. "Ongelofelijk hoeveel jongeren mij kwamen zeggen "ik ook, ik ook". Veel meer mensen staan

"Veel meer mensen staan open voor minder typische stijlen dan men op het eerste zicht denkt"

KOEN LEMMENS (PROFESSOR MENSENRECHTEN)

vakgebied blijkt geen voorbode te zijn voor het draaien van klassieke muziek op roestige elpees. Clichébeelden worden aan diggelen geschopt door de verrassende voorkeuren van deze professoren.

"Ik wilde mij oorspronkelijk vooral afzetten tegen de evi-

open voor minder typische stijlen dan men op het eerste zicht denkt."

Academ(uz)ici

Ooit al eens *Rammstein* of *Linkin Park* in een operatiekamer gehoord? In het UZ van Leuven kijken ze er al niet meer van op.

"Rammstein? Ik word daar rustig van"

STEFAN NIJS (PROFESSOR TRAUMATOLOGIE)

dente keuze van rock," vertelt Koen Lemmens, professor mensenrechten. "De schitterende teksten en de melancholische muziek van de Franse chansons en de Italiaanse canzone bleken daar perfect voor." Nadat hij

"Ik word daar rustig van," zegt Stefaan Nijs, professor traumatologie aan de faculteit Geneeskunde. "Dat geluidstapit zorgt ervoor dat mijn omgeving vertrouwd aanvoelt. Het is pas dan dat ik de andere geluiden

Michel Van Boxel

kan blokkeren en mij volop kan concentreren." Niet iedereen is fan van *new wave*, *grunch* of *industrial music* in zijn werkplaats. Toch is er bij professor Nijs steeds luide muziek te horen. "Als mijn team de zwaardere stijlen niet ziet zitten, dan schakel ik over naar wat meer mainstream muziek. *Coldplay* werkt altijd."

Ook professor Ortwin De Graef laat zijn muziek graag luid en duidelijk klinken. Bij het tuinieren kiest deze professor Engelse Literatuur voor reggae, maar in de zomer wordt hij regelmatig gespot op verschillende rock- en punkevenementen. Ook voor hem is de aanwezigheid van die muziek in zijn academische leven essentieel. "Rock als achtergrond *drone* maakt het corrigeren van minder inspirerend werk een pak interessanter." Studenten wat meer met andere muziek vertrouwd maken, is volgens hem een nobel plan. "Graag zou ik tijdens mijn lessen over

de eerste wereldoorlog *Let England shake* van PJ Harvey willen laten horen. Maar installaties met goede boxen regelen voor dat type muziek, is altijd zo veel gedoe."

hem inspireren. Daar kiest hij dan composities uit om ze naar zijn eigen wensen te bewerken en uit te voeren. "Zo krijg je een veel dieper begrip van wat de muziek juist inhoudt en leer je ook andere muziekstijlen te

"Rock als achtergrond drone maakt het corrigeren van minder inspirerend werk een pak interessanter"

ORTWIN DE GRAEF (PROFESSOR ENGELSE LITERATUUR)

"Er is een groot verschil tussen muziek luisteren en zelf spelen," merkt Seppe Deckers, professor aan de Faculteit Bio-ingenieurswetenschappen, op. Als jazz-contrabassist en fervent liefhebber van *irish folk* kunnen verschillende concerten

appreciëren." Deze academici zijn het alvast over één ding eens. Het combineren van de liefde voor (eender welke soort) muziek met een academisch leven is een interessante voedingsbron voor ontspanning en inspiratie.

Poëzie op zakformaat

Sinds oktober vorig jaar kan men elke maand in de literaire contreien van Leuven een nieuwe FOLDER aantreffen. Een selfmade magazine, maar dan op zakformaat.

JAN COSTERS

De hedendaagse tijdsgeschiedenis is er eentje van snelheid en afwisseling, waardoor lezers de neiging hebben om de aandacht al na vijf minuten te laten verslapen. FOLDER speelt hier handig op in door te zorgen dat het leesproces van hun blad minder dan vijf minuten in beslag neemt. Hun schrijfprikelen passen immers netjes op een A4'tje, dat onderverdeeld wordt in negen kleine pagina's, gaande van *opinie* tot *wijsheid*. Elke pagina heeft een limiet van 200

tekens, waardoor het de auteur dwingt beknopt te zijn in zijn werk en de lezer meteen tot de essentie brengt.

Selfmade men

Het tijdschrift is ontstaan "uit de brandende nood om te creëren," aldus de grondleggers, vier zelfverklaarde slaapdronken dagdromers. Deze heren cijferen zichzelf maar al te graag weg in dienst van hun werk, omdat het voor hen niet draait om wie ze zijn, maar

om wat ze doen, namelijk "tastbare ongedwongenheid de wereld insturen,"

"Het doel is om mensen te verblijden met verdwaalde analyses"

aldus *Pelszoons en co*. "In dit poëtische plaatje past het schrijven onder pseudoniemen dan ook perfect."

Pelszoons, *Mensch*, *Vanverwondering* en *Schroothoofd* vormen de vaste kern van het magazine en worden bij-

gestaan door contributies van derden, waarbij goesting en inspiratie voldoen voor een gastbijdrage.

De kernleden komen maandelijks samen om een thema te kiezen en de rubrieken te verdelen, waarna ieder zijn weg gaat en reflecteert over de wereld, het leven, en alles daartussenin. Wanneer de stukken geschreven zijn, worden de FOLDERS gedrukt en brengen de heren deze persoonlijk rond. Het doel van het tijdschrift is volgens de makers simpelweg een bescheiden poging om de mensen te verblijden met "verdwaalde analyses, stijlvolle nonsens en verwoed gemijmer," een groter plan hebben ze niet. Zij beschrijven FOLDER als "wat het is, zonder pretentie, maar met heel veel goesting." Oordeel vooral zelf.

OPENING INTERFACULTAIR THEATERFESTIVAL

Wedstrijd met enkel winnaars

IFTF geeft het startschot voor een elfde concours voor het Leuvense kringtheater. "Jullie zijn allemaal een beetje winnaars," liet jurylid Hans Empereur alvast weten.

ERNEST DE CLERCK

Stilaan, in de vorm van zachtjes plagen-de maartse buien, laten we de winter definitief achter ons. Dat wil voor sommige studenten in Leuven zeggen dat de repetitiemomenten voor het kringtoneel stilaan op een einde lopen en de

.....

Met de Tony Awards in het achterhoofd wordt er een hele reeks prijzen uitgereikt in bevatbare en minder bevatbare categorieën

.....

première van hun artistiek geesteskind de planken niet langer kan ontlopen. Met andere woorden, het InterFacultair Theaterfestival (IFTF) gaat van start.

Het festival is ondertussen aan haar elfde editie toe. Elk jaar organi-

seert het een "vriendelijke competitie" voor alle kringen die zich geroepen voelen om het innerlijke beest op een theaterpodium te beteugelen. Dat leidt elk jaar tot andere resultaten en tot een prijsuitreiking aan de valavond van het academiejaar. Met de Tony Awards in het achterhoofd wordt er een hele reeks prijzen uitgereikt in bevatbare en minder bevatbare categorieën. Zo merkte een regisseur op dat na al die jaren nog steeds niemand echt weet wat de prijs voor 'beste omkadering' inhoudt. Maar vaagheid maakt ongetwijfeld deel uit van het studentenleven.

Zoals elk jaar wordt het InterFacultair TheaterFestival ingezet met een openingsreceptie waarop een aantal mensen speechen, een aantal zuchten, waarop heel veel mensen drinken en dansen, en waarop elke kring al even laat zien wat ze voor het publiek in petto hebben. Dit jaar nemen tien kringen deel aan het festival.

Gender Trouble

Naast de teasers geven elk jaar enkele mensen een toespraak en wordt de jury voorgesteld. Dit jaar liet vicerector voor cultuur en diversiteit Katlijn Malfliet tijdens haar speech weten dat ze uitkijkt naar wat nu het populairste thema zal zijn, in navolging van het gendermotief dat vorig jaar in enkele stukken de kop opstak. Ironisch genoeg had een van de juryleden slecht geluisterd naar de toespraak van de vicerector, en

waarschuwde hij de acteurs alvast dat hij als bewegingswetenschapper, in zijn hoedanigheid van jurylid, meer zal letten op de beweeglijkheid van de dames, dan op die van de heren. Daar mag misschien aan toegevoegd worden dat de jury momenteel *all male* is en dat het soms onduidelijk is hoe veel men van theater moet kennen om jurylid te worden.

De kans is echter klein dat al de heren van de jury zich enkel op het benenwerk van de dames zullen concentreren. Zo liet jurylid Hans Empereur, medewerker bij STUK en oudgediende van improtheatergezelschap Preparee, horen dat spelplezier voor hem de belangrijkste factor is. Joren Monnens, van Toneelgroep De Reynaertghesellen, was jurylid in absentia. Een vierde lid wordt nog gezocht.

.....

Vaagheid maakt ongetwijfeld deel uit van het studentenleven

.....

schap Preparee, horen dat spelplezier voor hem de belangrijkste factor is. Joren Monnens, van Toneelgroep De Reynaertghesellen, was jurylid in absentia. Een vierde lid wordt nog gezocht.

Ook Veto zal aanwezig zijn tijdens het IFTF. Zo zal het een team recensenten inzetten om elke voorstelling te recenseren. Afsluitend zal deze krant op de slotavond de Vetoprijs uitreiken aan de kring die dat volgens de Vetojury het meeste verdient. Intussen, van hoogvliegers en uitschuiers op de planken tot de seksistische uitspattingen van de jury, wat er ook gebeurt, u leest het hier!

Voor info en tickets: www.iftf.be

Recensie

Hoe de wereld met boeken kan opengaan

Tussen een hoop oude boeken en halflege bierflesjes ontrafelt een ietwat knullige Praagse papierpletter al zijn herinneringen, gedachtecronkels en per toeval ontwikkelde interesse voor literatuur.

LAURA LENSSEN

.....

Theater Zuidpool brengt *Al te luide eenzaamheid* van Bohumil Hrabal tot leven in een aandoenlijke monoloog. Nog voor het stuk goed en wel begint lijkt het decor al zijn eigen verhaal te vertellen: de verfromfaaide combinatie van uitgestrooide boeken en flessen met de achteloos geplaatste piano's roept op zich al een intrigerend dilemma tussen gezelligheid en onbehagen op. Om nog maar te zwijgen – en hierbij neem ik ook even de tijd om dierenvrienden af te raden het stuk te bekijken – over de kooi met kleine witte muisjes. De zinnen zijn geprikkeld, het verhaal kan beginnen.

Koen van Kaam, die de rol speelt van Hanta, een papierpletter die via zijn werk onbedoeld in aanraking komt met de wereldliteratuur, laat zich van zijn beste kant zien. Hij slaagt erin de twee zijdes van zijn personage vloei-

.....

Het decor roept op zich al een intrigerend dilemma op tussen gezelligheid en onbehagen

.....

end in elkaar te laten overlopen; enerzijds de charmante sneuheid van een goedgehartige eenzame arbeider, anderzijds de passionele bewondering voor mooie woorden van een volwaardige intellectueel.

Humor en weemoed

Op zijn eentje demonstreert van Kaam een heel arsenaal aan emoties terwijl zijn personage ontroerende anekdotes vertelt en met kleurrijke metaforen en literaire verwijzingen tot bescheiden levenswijsheden komt. Zijn verhalen zijn aandoenlijk, vaak weemoedig en komisch tegelijk en bijna kinderlijk onschuldig, zoals het tedere relaas van zijn liefde voor Mashenka.

Jammer alleen dat de humor af en toe zakt tot scabreus niveau. Het doet de charmante vertellingen van Hanta en de indrukwekkende beeldspraak die het stuk grotendeels vormgeven geen eer aan.

.....

Zijn verhalen zijn aandoenlijk, vaak weemoedig en komisch tegelijk en bijna kinderlijk onschuldig

.....

Muzikale begeleiding wordt verzorgd door Jorgen Cassier, die met zijn minimalistische pianospel de luidheid van Hanta's eenzaamheid lijkt te willen beschrijven. De muziek verstoort de monoloog meer dan dat ze hem verheft, al zijn er wel enkele momenten waarop Cassier er werkelijk in slaagt de toeschouwer mee te slepen in de gevoelswereld van de belezen papierpletter.

Of het nu Hanta's ontroerende eenzaamheid is of zijn scherpe observaties (of - waarom ook niet - de witte muisjes die de hele voorstelling lang in hun kooitje rondspringen), *Al te luide eenzaamheid* intrigeert. Ondanks enkele schoonheidsfoutjes slaagt Theater Zuidpool erin de gevierde novelle eervol te herscheppen als een tegelijk persoonlijke en universele getuigenis van wat het leven kan zijn.

Ook de cast van Babylon Toneel kon niet ontbreken op de openingsavond met een gesmaakte teaser. Foto Annemie Vermeulen

Menu v/d week 9 - 14/3/2015

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Bagnat met kip en zuidse groenten (A1+A2)	€ 4.20	
Bami goreng met spiegelei	€ 4.20	
Groentenrisotto met quornbereiding	€ 4.20	
Kaaskroketten met wortelen en champignons	€ 3.20	
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise groot (A3)	€ 4.20	

dinsdag

Chiliburger met pikante hot-pepper saus en bloemkool, flageolet en wortelen	€ 5.90	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Stoverij van rundsstoofvlees met bier Bras lefort		
Vleesballetjes in Provençalse saus en rauwkost	€ 3.20	
Spaghetti bolognaise groot (A3)	€ 4.20	

woensdag

Bladerdeegzette met geitenkaasmousse met salade van tomaat en olijven	€ 5.90	
Gepaneerde pladijs met botersaus en krieltjes met peterselie	€ 5.40	
Loempia met zoetzure chilisaus en Oosterse rijst	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise groot (A1+A3)	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise klein (A1+A2)	€ 3.20	
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20	

donderdag

Gevulde paprika met quorn en mediterrane rijst	€ 5.40	
Kipfilet met honingsaus en jonge wortelen	€ 5.40	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Pollakhaasje met spinazie in room en natuuraardappelen	€ 3.20	
Spaghetti bolognaise groot (A3)	€ 4.20	

vrijdag

Baconburger met gestoofde raapjes	€ 3.20	
Capellini Carbonara groot (A1+A2)	€ 4.20	
Groentennuggets met mornaysaus en gebakken prei	€ 5.40	
Koninginnenhapje (A1+A3)	€ 4.20	
Rundbrochette met Provençalse saus en slaatje	€ 5.40	
Steak met groenten en saus (A3)	€ 5.90	

Vote for the music selector of your choice:

- Arne Huenaerts
- Bregje Van Deun
- Linde Bloemen
- Simon Ravelingien
- Vincent Das

 Vote until March 15th 12pm via [facebook.com/almaKULeuven](https://www.facebook.com/almaKULeuven)

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

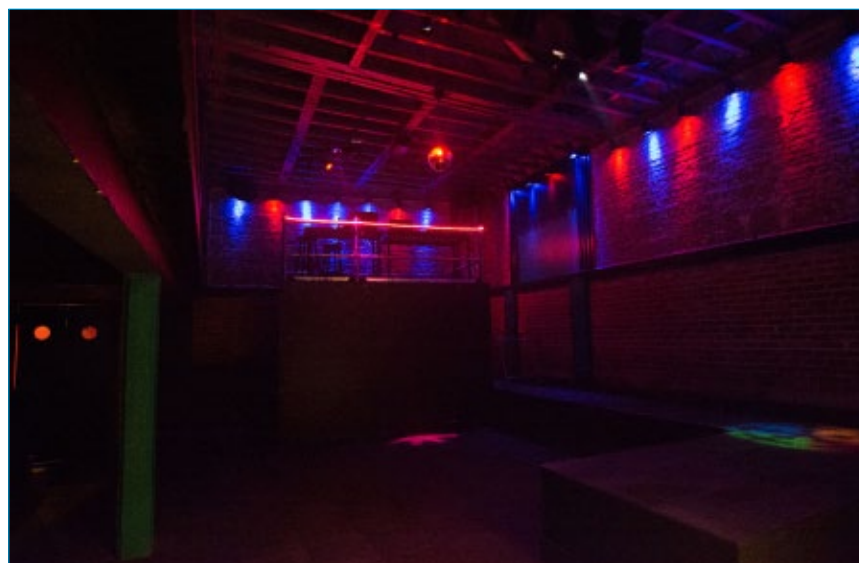
de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be!

KULEUGEN

Satirische rubriek

MISSING

110

LOKO
de Leuvense studentenraad

Het nut van LOKO

Vermist sinds academiejaar 2013-2014

Voor het laatst gezien in de kantoren van Studentenraad KU Leuven

Beloning: één jaar het voorzitterschap van LOKO en een plaatsje in alle mogelijke raden van de KU Leuven

WIJFFIES TE AMBITIEUS? GENDERQUOTA?
Rudy's Glazen Plafonds™

Vandaag besteld, morgen geplaatst!

Speciale vrouwendag korting

Fifty Shades of Grey (The Fifty Shades Trilogy)
by E. L. James (Author)

★★★★☆ 30,294 customer reviews

Book 1 of 3 in the Fifty Shades Series

See all 39 formats and editions

Kindle \$3.56	Library Binding from \$14.99	Paperback \$8.97	Audiobook \$28.99
------------------	---------------------------------	---------------------	----------------------

When literature student Anastasia Steele goes to interview young entrepreneur... realizes she wants this man and, despite his enigmatic reserve, finds she is... him. Unable to resist Ana's quiet beauty, wit, and independent spirit, Grey...

Customers Who Bought This Item Also Bought

- Cucumber - Vegetables - \$8.96
- Banana - Fruit - \$8.98
- Zucchini - Vegetable - \$6.07

Selfiestick-rage loopt uit de hand

FUCKING HIPSTER

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 17
Maandag 9 maart 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Prinses Leia" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Conchita Wurst" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Linda De Win" De Boeck, Catherine "Taylor Swift" Hechter, Yentl "Tante Kaat" Cooreman, Karel "Maria Magdalena" Peeters, Jasper "Kalina De Blauwe" Van Loy, Karolien "Chimamanda Ngozi Adichie" Wilmots

Schrijvers:
Lisa "Astrid Bryan" Busschaert, Jan "Joy Anna Thielemans" Costers, Ernest "Zadie Smith" De Clerck, Nils "Lesley-Ann Poppe" Dekeersmaecker, Paul-Emmanuel "Kim Deal" Demeyre, Ine "Simone De Beauvoir" Deprez, Hermien "Judi Dench" Ferret, Simon "Frey van den Bossche" Grymonprez, Thomas "Germaine" Hendriks, Pjotr "Zatte Rita" Hubin, Laura "Joke Schauvliege" Lenssen, Morien "Mike Vogels" Raeymakers,

Lisanne "nog eens Emma Watson" van der Meijde, Hanne "Minerva McGonagall" Van Espen, Evelyne "Pina Bausch" Van Hecke, Vivan "Britney Spears" van Laarhoven, Louise "Xena, the Warrior Princess" Van Stichel, Justine "Mystique" Van Stichel, Lore "Brienne of Tarth" Verschakelen, Christophe "Black Widow" Weets, Louise "Miet Smet" Willockx, Niko "Buffy the Vampire Slayer" Wuys

Fotografen:
Kalina "Kathleen Nitor" De Blauwe, Kwong Gueng "Marissa Mayer" To, Caroline "Hermione Granger" van Rhee, Annemie "de roze Power Ranger" Vermeulen, Karolien Wilmots

Tekenaars:
Jeroen "Ulrike Meinhof" Baert, Karolien "de kleine zeemeermin" Favoreel, Meredith "Susan Sonntag" Geldof, Martijn "Maggie Smith" Stoop, Michiel "Amy Poehler" van Boxel, Christophe Weets

Dtp:
Korneel De Schamp, Catherine Hechter, Sam Rijnders, Caroline van Rhee

Eindredactie:
Thomas "Anthony Hegarty" Cliquet, Yentl Cooreman, Jan Costers, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Roderik "Kathleen Muylaert" De Turck, Tobias "Hildegard von Bingen" Geerinkx-Rice, Catherine Hechter, Karel Peeters, Mai "Marie Curie" Terryn, Liesa "Emma Watson" Van Dyck, Hanne Van Espen, Jasper Van Loy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete vrouwelijke rolmodel?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Gender & Blender

The Way for Him to Feel like Her

Veto

FRAGRANCES